

**PROCEDURY REAGOWANIA
I POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH
TRUDNYCH I KRYZYSOWYCH
W SZKOLE PODSTAWOWEJ
IM. KS. JANA TWARDOWSKIEGO
W POWIDZKU**

**OPRACOWANO PRZEZ NAUCZYCIELI NA RADZIE PEDAGOGICZNEJ
W DNIU 04.03.2007 r. Na bieżąco uzupełniany.**

SPIS TREŚCI

1. Egzekucja obowiązku szkolnego	str. 4
2. Zasady usprawiedliwiania nieobecności uczniów	str. 5
3. Zasady rozliczania uczniów z nieobecności na zajęciach szkolny	str. 6
4. Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że na terenie szkoły znajduje się uczeń pod wpływem alkoholu lub narkotyków	str. 7
5. Postępowanie wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa	str. 8
6. Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego	str. 9
7. Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel znajduje na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyk	str. 10
8. Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyk	str. 11
9. Procedura postępowania w przypadku palenia papierosów przez ucznia na terenie szkoły	str.12
10. Procedura postępowania w przypadku rozpylenia gazu	str. 13
11. Procedura postępowania w przypadku rozsypania lub rozlania substancji (znanej/nieznanej)	str. 14
12. Procedura postępowania wobec zachowań przemocowych i karalnych	str. 15
13. Procedura postępowania w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży demoralizacją	str.16
14. Metody współpracy z policją	str. 17
15. Zasady współdziałania Policji i szkoły w sprawie przesłuchiwania uczniów	str. 18
16. Procedura postępowania w przypadku agresywnego zachowania ucznia na lekcji stwarzającego zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia własnego oraz innych	str. 20
17. Procedura postępowania w przypadku agresywnego zachowania ucznia (bójka, pobicie)	str. 21
18. Procedura postępowania wobec ucznia, który stosuje agresję słowną (wulgaryzmy)	str. 22
19. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń obraża nauczyciela lub pracownika szkoły	str. 23
20. Procedura postępowania w przypadku samowolnego opuszczenia szkoły przez ucznia	str. 24
21. Procedura postępowania w przypadku agresywnego zachowania uczniów wobec siebie i osób dorosłych	str. 25
22. Procedura postępowania wobec ucznia, którego zachowanie uniemożliwia prowadzenie lekcji	str. 26
23. Procedura postępowania w przypadku dewastacji mienia szkolnego lub cudzej własności ...	str. 27
24. Procedura postępowania w przypadku kradzieży dokonywanych przez uczniów	str. 28
25. Procedura postępowania z uczniem sprawiającym trudności wychowawcze	str. 29
26. Procedura postępowania w wypadku, gdy uczeń przyniesie do szkoły alkohol (papierosy) ...	str. 30
27. Fałszerstwo.....	str. 31
28. Procedura postępowania w razie wypadku w szkole	str. 32
29. Procedura postępowania na wypadek agresji lub autoagresji ucznia	str. 33
30. Procedura postępowania w sytuacji przyniesienia do szkoły niebezpiecznych przedmiotów	str. 34
31. Procedura postępowania w przypadku stwierdzenia stosowania cyberprzemocy, nadużywania mediów elektronicznych.....	str. 36
32. Procedura postępowania w sytuacjach zagrożenia uczniów przestępczością i demoralizacją.....	str. 40
33. Procedura postępowania policji podczas wykonywania czynności służbowych na terenie szkoły.....	str. 44
34. Procedura postępowania w przypadku zamachu terrorystycznego.....	str. 47
35. Astma.....	str. 51

36. Procedura postępowania nauczyciela po stwierdzeniu u ucznia objawów stosowania przemocy w rodzinie	str. 52
37. Dziecko z padaczką w szkole i przedszkolu	str. 53
38. Procedury reagowania w przypadku wystąpienia wewnętrznych i zewnętrznych zagrożeń fizycznych w szkole	str. 56
39. Procedura postępowania w przypadku prób samobójczych lub samobójstwa ucznia.....	str. 59
40. Procedura postępowania w przypadku, gdy szkoła otrzymuje informację o niebezpiecznych zachowaniach ucznia (używkami, udział w grupach przestępczych, nierząd, czyny przestępcze) świadczących o zagrożeniu demoralizacją.....	str. 61
41. Procedura odmowy przekazania dziecka rodzicom/prawnym opiekunom.....	str. 62
42. Procedura zwalniania ucznia z lekcji.....	str. 63
43. Procedura udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.....	str. 64
44. Procedura postępowania na wypadek wystąpienia przypadków pedofilii w szkole	str. 65
45. Procedura postępowania na wypadek wystąpienia przypadków rozpowszechniania pornografii w szkole przez ucznia	str. 66
46. Procedura postępowania na wypadek wystąpienia przypadków prostytucji w szkole lub wśród uczniów	str. 67
47. Procedura postępowania w sytuacji wystąpienia przypadków niepokojących zachowań seksualnych uczniów w szkole	str. 68
48. Procedury reagowania – zagrożenie dla zdrowia dziecka w związku z nadmiernym korzystaniem z Internetu	str. 69
49. Procedury reagowania – nawiązywanie niebezpiecznych kontaktów w internecie – uwodzenia, zagrożenie pedofilią	str. 70
50. Procedura reagowania – seksting, prowokacyjne zachowania i aktywność seksualna jako źródło dochodu osób nieletnich	str. 71
51. Procedury reagowania – bezkrytyczna wiara w treści zamieszczone w internecie, nieumiejętność odróżniania treści prawdziwych od nieprawdziwych	str. 72

EGZEKUCJA OBOWIĄZKU SZKOLNEGO

NAUCZYCIELE:

1. Mają obowiązek systematycznie zaznaczać nieobecności uczniów w dzienniku lekcyjnym oraz badać przyczyny absencji swoich uczniów i zapobiegać jej.
2. Mają obowiązek informowania rodziców/prawnych opiekunów o nieobecności ich dziecka w szkole.
3. Mają prawo stosować regulaminowe kary za nieusprawiedliwione nieobecności ucznia.

RODZICE:

1. Mają obowiązek kontrolować czy ich dziecko uczęszcza regularnie na zajęcia lekcyjne.
2. Ponoszą pełną odpowiedzialność za systematyczne uczęszczanie ucznia do szkoły.

WŁADZE SZKOŁY:

1. Mają obowiązek powiadamiania rodziców o nałożonych karach regulaminowych za nieobecności ich dziecka w szkole.
2. Mają prawo karania uczniów za ich nadmierną absencję bez usprawiedliwiania stosując karę upomnienia i nagany.

ZASADY USPRAWIEDLIWIANIA NIEOBECNOŚCI UCZNIÓW ORAZ EGZEKWOWANIA OBOWIĄZKU NAUKI

Podstawa Prawna

1. Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991r. (tekst jednolity Dz. U. z 2004r. nr 256, poz. 2572 z późniejszymi zmianami);
2. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966r o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz. U. z 2002r. nr 110, poz. 968 z późniejszymi zmianami);
3. Statut Szkoły Podstawowej w Powidzku.

ZASADY USPRAWIEDLIWIANIA NIEOBECNOŚCI UCZNIOWSKICH

1. Uczeń ma obowiązek systematycznego i punktualnego uczęszczania na zajęcia szkolne.
2. Obecność ucznia jest sprawdzana na każdej lekcji.
3. Zastępstwa są obowiązkowymi lekcjami i wymagana jest na nich obecność uczniów.
4. Dni, w których odrabiane są zajęcia lekcyjne z innego dnia są normalnym dniem szkolnym podczas którego jest wymagana obecność ucznia.
5. Zabawy i imprezy szkolne są normalnym dniem szkolnym podczas, którego wymagana jest obecność ucznia.
6. Spóźnienie spowodowane wypadkiem losowym, niezależnym od ucznia może być usprawiedliwione po przedstawieniu odpowiedniego wyjaśnienia.
7. Wyjście ucznia ze szkoły w czasie zajęć lekcyjnych wymaga zgody wychowawcy lub nauczyciela danego przedmiotu.
8. Uczeń może opuścić zajęcia, by uczestniczyć w zawodach sportowych, imprezach kulturalnych lub naukowych na wniosek nauczyciela przedmiotu i po uzyskaniu zgody dyrekcji szkoły.
9. W przypadku wymienionych w pkt.8 nieobecności ucznia nie jest wliczona do ogólnej liczby opuszczonych godzin.

ZASADY ROZLICZANIA UCZNIÓW Z NIEOBECNOŚCI NA ZAJĘCIACH SZKOLNYCH

1. Rozliczanie uczniów z nieobecności na zajęciach szkolnych odbywa się przynajmniej jeden raz w tygodniu, pisemnie lub osobiście (najpóźniej 7 dni licząc od 1 dnia powrotu dziecka do szkoły).
2. Każda nieobecność ucznia na planowanych zajęciach musi być zakwalifikowana przez wychowawcę klasy do godzin usprawiedliwionych lub nieusprawiedliwionych.
3. Spóźnienia na lekcję są usprawiedliwione tylko w uzasadnionych przypadkach.
4. Jeżeli uczeń chce się zwolnić z ostatnich lekcji w danym dniu (np. z powodu wizyty u lekarza), powinien przynieść od rodzica informację na piśmie potwierdzającą ten fakt, w wyjątkowych przypadkach uczeń może być zwolniony telefonicznie (notatkę o zwolnieniu sporządza się w zeszytce, który znajduje się w sekretariacie szkoły).
5. Podstawą do usprawiedliwienia nieobecności ucznia jest kontakt rodzica (lub prawnego opiekuna) z wychowawcą klasy lub pisemna informacja.
6. W przypadku pogarszającego się gwałtownie stanu dziecka w szkole należy powiadomić o fakcie rodziców (opiekunów). Dziecko może opuścić szkołę tylko pod opieką dorosłego.
7. Jeżeli uczeń został zwolniony służbowo przez dyrektora, wychowawcę lub nauczyciela, należy w dzienniku odnotować ten fakt (piszemy np. konkurs, turniej, itp.).
8. Nieobecność dłuższa ucznia w szkole winna być zgłoszona przez rodziców (prawnych opiekunów) pisemnie lub ustnie, nie później, jak w trzecim dniu wraz z podaniem przyczyny. W przypadku kilkudniowej nieobecności ucznia w szkole i braku informacji od rodziców obowiązkiem nauczyciela wychowawcy jest kontakt z rodzicami w celu ustalenia przyczyny absencji ucznia w szkole.
9. Rodzice mogą być również wezwani do szkoły w celu wyjaśnienia nieobecności dziecka w szkole.
10. W przypadku braku współpracy rodzica (opiekuna) z wychowawcą (rodzic nie uczestniczy w zebraniach i konsultacjach, nie wyraża chęci spotkania indywidualnie), rodzic otrzymuje listem poleconym upomnienie pedagoga i dyrektora szkoły (druk upomnienia u pedagoga szkolnego – wypełnia wychowawca) zawierające stwierdzenie, że dziecko nie realizuje obowiązku szkolnego, wezwanie do posyłania dziecka do szkoły oraz informuje, że niespełnienie tego obowiązku jest zagrożone postępowaniem egzekucyjnym:
 - a) przez niespełnianie obowiązku szkolnego rozumie się nieusprawiedliwioną nieobecność w okresie jednego miesiąca na co najmniej 50%.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL PODEJRZEWA, ŻE NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ BĘDĄCY POD WPŁYWEM ALKOHOLU LUB NARKOTYKÓW

1. Powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy, dyrektora szkoły oraz pedagoga.
2. Odizolowuje ucznia od reszty uczniów, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego, stwarza warunki w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Wzywa lekarza w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udziela pomocy medycznej.
4. Zawiadamia o tym fakcie rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzina odmawia odebrania dziecka, o pozostawieniu ucznia w szkole, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji policji – decyduje lekarz.
5. Szkoła zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu lub narkotyków – odmawia przyjęcia do szkoły, a jest on agresywny, bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorzenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób. W przypadku stwierdzenia nietrzeźwości (powyżej 0,5 promila alkoholu) lub odurzenia narkotykami policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień, o fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.
6. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły, to szkoła ma obowiązek powiadomienia o tym policji lub sądu rodzinnego.

POSTĘPOWANIE WOBEC UCZNIĄ – SPRAWCY CZYNÓ KARALNEGO LUB PRZESTĘPSTWA

1. Niezwłoczne powiadomienia dyrektora szkoły.
2. Ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Przekazanie sprawcy (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) dyrektorowi szkoły lub pedagogowi szkolnemu pod opiekę.
4. Powiadomienie rodziców ucznia – sprawcy.
5. Niezwłoczne powiadomienie policji w przypadku gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała, itp.) lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana.
6. Zabezpieczenia ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji.

POSTĘPOWANIE NAUCZYCIELA WOBEC UCZNIA, KTÓRY STAŁ SIĘ OFIARĄ CZYNU KARALNEGO

1. Udzielenie pierwszej pomocy (przedmedycznej), bądź zapewnienia jej udzielenia poprzez lekarza w przypadku kiedy ofiara doznała obrażeń.
2. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.
3. Powiadomienie rodziców ucznia.
4. Powiadomienie policji w przypadku konieczności ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL ZNAJDUJE NA TERENIE SZKOŁY SUBSTANCJĘ PRZYPOMINAJĄCĄ WYGLĄDEM NARKOTYK

1. Nauczyciel zachowując środki ostrożności, zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji, próbuje (o ile to jest możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo znaleziona substancja należy.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu Dyrektora szkoły, pedagoga szkolnego i wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

**PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL
PODEJRZEWA, ŻE UCZEŃ POSIADA PRZY SOBIE SUBSTANCJĘ
PRZYPOMINAJĄCĄ NARKOTYK, POWINIEN PODJĄC NASTĘPUJĄCE
KROKI:**

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, Dyrektor, pedagog, itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonywać czynności przeszukiwania odzieży ani teczki ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.
2. O swoich spostrzeżeniach powiadamia Dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.
3. W przypadku gdy uczeń, mimo wezwania, odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości teczki, szkoła wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel, po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki policji. Wcześniej próbując, w jaki sposób i od kogo, uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PALENIA PAPIEROSÓW PRZEZ UCZNIĄ NA TERENIE SZKOŁY

1. Nauczyciel powiadamia o zdarzeniu wychowawcę klasy – informuje go o okolicznościach zdarzenia.
2. Wychowawca zawiadamia o tym fakcie Dyrektora szkoły oraz rodziców, których zobowiązuje do przybycia do szkoły.
3. Wychowawca powiadamia rodziców o zaistniałym fakcie i rozmawia z nimi w obecności ucznia i pedagoga w celu wspólnego wypracowania rozwiązania. Uczeń ma obniżoną ocenę z zachowania o 1 stopień.
4. Jeżeli incydent powtórzy się, skutkuje on obniżeniem oceny z zachowania do oceny nieodpowiedniej.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ROZPYLENIA GAZU

1. Ewakuować uczniów z budynku szkoły.
2. Spowodować wietrzenie pomieszczeń.
3. Powiadomić Dyrektora szkoły.
4. W przypadku zgłoszenia przez dzieci (lub zauważeniu) niepokojących objawów występujących w wyniku rozlania lub rozsypania substancji natychmiast wezwać lekarza.
5. Niezwłocznie powiadomić rodziców konkretnego dziecka.
6. Wezwać policję w celu ustalenia sprawcy czynu.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ROZSYPIANIA LUB ROZLANIA SUBSTANCJI (ZNANEJ/NIEZNANEJ)

1. Ewakuować uczniów z miejsca zagrożenia.
2. Odgrodzić substancję i zabezpieczyć ją przed roznoszeniem na stopach.
3. Powiadomić o zaistniałej sytuacji Dyrektora szkoły.
4. W przypadku zgłoszenia przez dzieci (lub zauważeniu) niepokojących objawów występujących w wyniku rozlania lub rozsypania substancji natychmiast wezwać lekarza.
5. Niezwłocznie powiadomić rodziców konkretnego dziecka.
6. Wezwać policję w celu ustalenia sprawcy czynu.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA WOBEC ZACHOWAŃ PRZEMOCOWYCH I KARALNYCH

1. Zachowanie przemocowe (dokuczanie, obrażanie, itp.):

- nauczyciel będący świadkiem takiego zachowania ma obowiązek przerwać je używając perswazji słownej lub fizycznej,
- następnie zawiadamia o zajściu wychowawcę klasy,
- wychowawca przeprowadza rozmowę wyjaśniającą. Rozmowa ta powinna mieć formę wspólnego zastanowienia się nad zadośćuczynieniem lub naprawieniem szkód.

CZYNY KARALNE

2. Postępowanie wobec sprawcy:

- odizolujemy winnego od rówieśników,
- niezwłocznie powiadamy wychowawcę i Dyrektora szkoły,
- ustalamy okoliczności oraz świadków,
- sporządzamy protokół, który zawiera datę, godzinę, miejsce zajścia, personalia sprawcy, poszkodowanego oraz świadków i dokładnie ustalony przebieg wydarzenia,
- przekazujemy sprawce Dyrektorowi szkoły lub pedagogowi szkolnemu pod opiekę.
- powiadamy rodziców,
- jeśli sprawa jest poważna bądź sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nam znana powiadamy policję,
- zabezpieczmy ewentualne dowody przestępstwa i przekazujemy je policji.

Nauczyciel nie ma prawa wykonywać czynności przeszukiwania odzieży ani teczek ucznia, jest to czynność zastrzeżona dla policji. Nauczyciel ma prawo żądać, aby uczeń pokazał zawartość torby lub odzieży (kieszenie) w obecności innej osoby (inny nauczyciel, Pedagog, Dyrektor).

3. Postępowanie wobec ofiary:

- odizolujemy ofiarę od sprawcy umieszczając w oddzielnym pomieszczeniu.
- udzielamy pomocy medycznej, w razie potrzeby wzywamy lekarza bądź pogotowie,
- niezwłocznie powiadamy Dyrektora i wychowawcę,
- telefonicznie powiadamy rodziców. Rozmowa ta zawierać zwięzły opis zdarzeń oraz aktualny stan fizyczny i psychiczny ofiary,
- rodzic zgłasza się po dziecko do szkoły,
- niezwłocznie powiadamy policję, zabezpieczamy ślady przestępstwa.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI W SYTUACJACH ZAGROŻENIA DZIECI I MŁODZIEŻY DEMORALIZACJĄ

Działania interwencyjne

W przypadku uzyskania informacji, że uczeń używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji¹ nauczyciel powinien podjąć następujące kroki:

1. Przekazać uzyskaną informację wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga szkolnego i Dyrektora szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców/ prawnych opiekunów ucznia i przekazuje im informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz uczniem, w ich obecności. W przypadku potwierdzenia informacji, zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem. W toku interwencji profilaktycznej może zaproponować rodzicom skierowanie do specjalistycznej placówki i udział dziecka w programie terapeutycznym.
4. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, szkoła pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub policję (specjalistę do spraw nieletnich).
5. Podobnie szkoła powiadamia sąd i policję, jeżeli wykorzysta wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych, (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkania z pedagogiem, psychologiem, itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji.

¹ Naruszanie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylenie się od obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, włóczęgostwo, udział w działalności grup przestępczych – art. 4 paragraf 1 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

METODY WSPÓŁPRACY Z POLICJĄ

W ramach długofalowej pracy profilaktyczno – wychowawczej szkoła i policja utrzymują stałą, bieżącą współpracę w zakresie profilaktyki zagrożeń.

1. Spotkania pedagoga szkolnego, nauczycieli, dyrektora szkoły z zaproszonymi specjalistami ds. nieletnich i patologii podejmujące tematykę zagrożeń przestępczością oraz demoralizacją dzieci i młodzieży.
2. Spotkania tematyczne uczniów szkoły (klasy starsze) z udziałem policjantów między innymi na temat odpowiedzialności nieletnich za popełniane czyny karalne, prawnych aspektów wychowania w trzeźwości, itp. oraz młodszymi uczniami, na temat zasad bezpieczeństwa, zachowań ryzykownych oraz sposobów unikania zagrożeń.
3. Informowanie policji o zdarzeniach na terenie szkoły wypełniających znamiona przestępstwa, stanowiących zagrożenie dla życia i zdrowia uczniów oraz przejawach demoralizacji dzieci.
4. Udzielanie przez policję pomocy w szkole w rozwiązywaniu trudnych, mogących mieć podłoże przestępcze problemów, które zaistniały na terenie szkoły.
5. Wspólny – szkoły i policji – udział w lokalnych programach profilaktycznych związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa uczniom oraz zapobieganiem demoralizacji przestępczości nieletnich.

UWAGA!

Policja powinna być wzywana do szkoły w sytuacjach, o których mowa w „PROCEDURACH...” albo, gdy wyczerpane zostaną środki możliwe do zastosowania przez szkołę w określonej sytuacji, w których obecność policji jest konieczna.

ZASADY WSPÓŁDZIAŁANIA POLICJI I SZKOŁY W SPRAWIE PRZESŁUCHIWANIA UCZNIÓW – ŚWIADKÓW LUB SPRAWCÓW CZYNÓW KARALNYCH ORAZ ZATRZYMYWANIA NIELETNICH NA TERENIE SZKOŁY

1. Policjanci podejmujący czynności służbowe na terenie szkoły zobowiązani są każdorazowo przed ich rozpoczęciem do skontaktowania się z dyrektorem szkoły lub osobą pełniącą obowiązki w zastępstwie dyrektora, którym przekazują dane niezbędne do zidentyfikowania ich jednostki Policji, w której pracują, a więc:
 - stopień służbowy, imię i nazwisko policjanta prowadzącego czynności,
 - nazwę jednostki Policji, telefon do dyżurnego jednostki.W przypadku gdy policjant nie występuje w umundurowaniu służbowym zobowiązany jest do okazania legitymacji służbowej.
2. Policjant zapoznaje dyrektora szkoły lub osobę, która go zastępuje z powodami swojej obecności w szkole oraz z powodami podjęcia czynności służbowych wobec ucznia danej szkoły, w stopniu na jaki pozwala dobro ucznia i dobro postępowania wyjaśniającego.
3. W przesłuchaniu ucznia w charakterze świadka powinien uczestniczyć wyznaczony przez dyrektora pracownik pedagogiczny szkoły (pedagog, wychowawca, psycholog, inny nauczyciel). Obecność ta nie jest jednak konieczna, w szczególności, gdy wymaga tego dobro postępowania.
4. Podczas przesłuchania ucznia (nieletniego) jako sprawcy czynu karalnego obecność wyznaczonej przez dyrektora osoby (jak w poz. 3) jest obowiązkowa.
5. Dyrektor szkoły zobowiązany jest:
 - mając m. in. na względzie dobro ucznia, stworzyć policjantowi odpowiednie warunki do wykonywania czynności służbowych, o których mowa w poz. 3 i 4,
 - dochować tajemnicy rozmowy z policjantem o przyczynach podejmowanych wobec ucznia czynności służbowych.
6. Dyrektor szkoły niezwłocznie, po rozpoczęciu czynności policjanta, powiadamia rodziców lub opiekunów ucznia, o czynnościach podjętych przez policję w stosunku do ich dziecka.
7. W sytuacji zatrzymania ucznia przez Policję na terenie szkoły, dyrektor szkoły zobowiązany jest do niezwłocznego zawiadomienia o tym fakcie jego rodziców/opiekunów prawnych, z jednoczesnym podaniem okoliczności zatrzymania, miejsca pobytu dziecka oraz numeru policyjnego telefonu, pod których mogliby zasięgnąć szczegółowych informacji dotyczących sprawy.
8. W momencie zatrzymania ucznia na terenie szkoły policjant zobowiązany jest do pisemnego potwierdzenia przejęcia opieki nad dzieckiem (tzw. potwierdzenie odbioru) i złożenia go na ręce dyrektora. Policjant niezależnie od dyrekcji szkoły ma obowiązek powiadomienia rodziców/opiekunów zatrzymanego ucznia o fakcie i powodach zatrzymania, zgodnie z obowiązującymi procedurami prawnymi.

9. Jeżeli uczeń nie będzie umieszczony w Policyjnej Izbie Dziecka policjanci uzgadniają z rodzicami, opiekunami prawnymi, dyrekcją szkoły sposób powrotu dziecka do szkoły lub przekazania go opiekunom.
10. Inne działania Policji na terenie szkoły mogą być podejmowane wyłącznie za zgodą dyrektora lub osoby uprawnionej do podejmowania decyzji w jego zastępstwie.
11. W sytuacjach szczególnych, wymagających natychmiastowej interwencji Policji, policjanci informują dyrektora szkoły o podjętych działaniach niezwłocznie po ustaniu przyczyny uniemożliwiających wcześniejsze zawiadomienie.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESYWNEGO ZACHOWANIA UCZNIA NA LEKCJI STWARZAJĄCEGO ZAGROŻENIE DLA BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA WŁASNEGO ORAZ INNYCH

1. Podjęcie przez nauczyciela próby wyciszenia zachowania agresywnego poprzez rozmowę z uczniem.
2. W przypadku, gdy rozmowa nie skutkuje, nauczyciel poprzez przewodniczącego klasy lub dyżurnego ucznia zawiadamia pedagoga/psychologa/dyrektora/innego nauczyciela o zaistniałej sytuacji.
3. Zabranie ucznia z lekcji przez innego pracownika - nauczyciela szkoły. Zaprowadzenie do gabinetu pedagoga lub psychologa szkolnego. W przypadku braku takiej możliwości zapewnienie bezpieczeństwa pozostałym uczniom poprzez wyprowadzenie ich z klasy np. do świetlicy szkolnej lub czytelnicy.
4. W sytuacji koniecznej nauczyciel ma możliwość przytrzymania ucznia.
5. Poinformowanie rodziców o zachowaniu ucznia i zabraniu go z lekcji.
6. W sytuacji bardzo agresywnego zachowania ucznia (groźenie, napaść fizyczna, pobudzenie fizyczne, niemożność uspokojenia przez nauczyciela), zawiadomienie rodziców ucznia i (lub) Policji lub Pogotowia Ratunkowego.
7. Po jednorazowym agresywnym zachowaniu rodzic/ opiekun prawny podpisuje zgodę na przytrzymywanie dziecka w sytuacjach, kiedy jego zachowanie zagraża bezpieczeństwu i/lub zdrowiu jego i innych uczniów.
8. Brak takiej zgody jest podstawą do wzywania Policji / Pogotowia Ratunkowego w przypadku pojawienia się zachowań agresywnych.
9. Rozmowa z rodzicami ucznia przeprowadzona przez wychowawcę/ pedagoga/ psychologa w celu dobrania odpowiednich form pomocy dla dziecka.
10. W przypadku kolejnych zachowań agresywnych ucznia i jednocześnie braku efektywnej współpracy z rodzicami Szkoła kieruje wniosek do Sądu.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESYWNEGO ZACHOWANIA UCZNIĄ (BÓJKA, POBICIE)

1. Nauczyciel, który jest świadkiem agresywnego zachowania ucznia (bójka, pobicie), zobowiązany jest do natychmiastowego odizolowania sprawcy od ofiary i przerwania aktu przemocy.
2. Nauczyciel zapewnia bezpieczeństwo i ewentualną konieczną pomoc medyczną wszystkim uczestnikom zajęcia. Jeśli to możliwe zostaje przeprowadzona rozmowa mająca na celu ustalenie przyczyn i okoliczności zdarzenia.
3. O zaistniałej sytuacji nauczyciel informuje wychowawcę klasy, który wraz z pedagogiem szkolnym przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z uczniem, uświadamiając mu nieodpowiednie zachowanie, a następnie zawiera z nim umowę dotyczącą poprawy zachowania oraz dalszych konsekwencji w przypadku braku poprawy.
4. Poinformowanie o przebiegu zdarzenia dyrektora szkoły oraz rodziców ucznia.
5. Wychowawca we współpracy z pedagogiem (psychologiem) pomaga rodzicom w doborze metod wychowawczych.

W przypadku wystąpienia powtarzających się ataków agresji ze strony tego ucznia, pedagog i wychowawca klasy podejmuje współpracę z PP-P i Policją oraz w porozumieniu z dyrektorem szkoły kieruje wnioskiem do Sądu o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ, KTÓRY STOSUJE AGRESJĘ SŁOWNĄ (WULGARYZMY)

1. Rozmowa nauczyciela z uczniem w celu wyjaśnienia powodu agresji oraz uświadomienia uczniowi skutków takiego zachowania.
2. Wpisanie uwagi do dziennika, dzienniczka.
3. Powiadomienie wychowawcy.

W przypadku braku poprawy:

1. Przeprowadzenie przez wychowawcę rozmowy z uczniem.
2. Powiadomienie rodziców.
3. Skierowanie ucznia na rozmowę z pedagogiem.
4. W sytuacji, kiedy uczeń w dalszym ciągu używa wulgaryzmów, przeprowadzona zostaje rozmowa z dyrektorem i pedagogiem w obecności rodziców.
5. W przypadku braku poprawy i wyczerpania przez szkołę możliwych środków oddziaływań, uczeń otrzymuje naganę dyrektora, można wnioskować o przeniesienie do innej klasy (w zależności od poziomu klasy).
6. Kolejnym etapem jest powiadomienie Specjalisty ds. Prewencji Nieletnich.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY UCZEŃ OBRAŻA NAUCZYCIELA LUB PRACOWNIKA SZKOŁY

1. Zgłoszenie problemu wychowawcy (wpis uwagi do dziennika).
2. Rozmowa wychowawcy z uczniem na temat niewłaściwego zachowania.
3. W przypadku, gdy uczeń obraził nauczyciela lub pracownika szkoły w obecności osób trzecich powinien przeprosić tę osobę w obecności świadków zdarzenia.
4. Jeśli uczeń przeprosi i obieca poprawę- problem wygasa, ale zachowanie ucznia jest pod obserwacją.
5. W przypadku, gdy uczeń wykazuje bierną postawę lub w dalszym ciągu obraża nauczyciela, powiadamiani są rodzice o zaistniałym fakcie i wezwani do szkoły.
6. Jeśli sytuacja, kiedy uczeń obraża nauczyciela lub pracownika szkoły powtarza się, o zaistniałym fakcie powiadamiana jest Policja.

Osoba obrażana ma prawo wnieść pozew z powództwa cywilnego.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU SAMOWOLNEGO OPUSZCZENIA SZKOŁY PRZEZ UCZNIĄ

1. Każdy nauczyciel prowadzący zajęcia lekcyjne jest zobowiązany do sprawdzenia listy obecności uczniów i dokonania wpisu do dziennika lekcyjnego na początku zajęć (wpis po stronie lewej).
2. W przypadku stwierdzenia różnicy w stosunku do poprzedniej lekcji należy podjąć próbę ustalenia stanu faktycznego (zapytać uczniów, sprawdzić zgodnie z procedurą zwalniania uczniów z zajęć).
3. Przy braku informacji oraz gdy jest podejrzenie o uciezkę z zajęć, nauczyciel w najkrócej możliwym czasie zobowiązany jest powiadomić o tym fakcie wychowawcę klasy, a w przypadku jego nieobecności członka dyrekcji szkoły.
4. Zawiadomiona osoba:
 - a) zdobywa dodatkowe informacje mogące wyjaśnić miejsce pobytu ucznia czy sposób opuszczenia szkoły
 - b) przekazuje informację o nieobecności dziecka rodzicom telefonicznie i robi adnotację o tym fakcie w dzienniku zajęć w rubryce „Kontakty z rodzicami”
5. Wychowawca klasy zobowiązany jest do wyjaśnienia zaistniałej sytuacji w tym samym dniu – należy potwierdzić obecność dziecka pod opieką rodziców.
6. Uciezki z zajęć lekcyjnych nie podlegają procedurze zwalniania i usprawiedliwiania nieobecności a także mają odzwierciedlenie w kryteriach oceny zachowania ucznia, zgodnie ze statutem szkoły.
7. W przypadku braku kontaktu z rodzicami (opiekunami) wychowawca powiadamia Policję.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESYWNEGO ZACHOWANIA UCZNIÓW WOBEC SIEBIE I OSÓB DOROSŁYCH

1. Przerwać, w sposób zdecydowany i stanowczy negatywne zachowania sprawcy wobec ofiary.
2. Powiadomić wychowawcę klasy o zaistniałym konflikcie.
3. Wychowawca prowadzi postępowanie wyjaśniające i mediacje ze stronami konfliktu.
4. Wychowawca zawiadamia o zdarzeniu rodziców sprawcy i ofiary konfliktu.
5. W razie konieczności wychowawca zawiadamia dyrektora/wicedyrektora, którzy zawiadamiają Policję.
6. Wychowawca ustala rodzaj kary dla sprawcy przemocy w oparciu o obowiązujący system kar i powiadamia o tym fakcie sprawcę i jego rodziców.
7. W przypadku powtarzających się zachowań agresywnych ucznia lub grupy uczniów wychowawca inicjuje spotkanie zespołu wychowawczego celem wspólnego rozwiązania problemu. W spotkaniu mogą uczestniczyć rodzice sprawcy problemów.
8. Zespół wychowawczy opracowuje program naprawczy w celu przezwyciężenia trudności.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ, KTÓREGO ZACHOWANIE UNIEMOŻLIWIA PROWADZENIE LEKCJI

1. Upomnieć ucznia, który uniemożliwia prowadzenie zajęć.
2. Uspokoić sytuację w klasie i kontynuować zajęcia, a po nich powiadomić o zajściu wychowawcę klasy.
3. W przypadku powtarzających się zachowań, wychowawca powiadamia rodziców ucznia i wymierza karę zgodną z przyjętym systemem kar.
4. W przypadku braku reakcji na upomnienia nauczyciela wezwać, poprzez przewodniczącego klasy lub innego ucznia, wychowawcę klasy, dyrektora lub wicedyrektora szkoły celem odizolowania ucznia od zespołu klasowego.
5. W przypadku powtarzających się zachowań uniemożliwiających prowadzenie lekcji, wychowawca inicjuje spotkanie zespołu wychowawczego celem wspólnego rozwiązania problemu. W spotkaniu mogą uczestniczyć rodzice sprawcy problemów.
6. Zespół wychowawczy opracowuje program naprawczy w celu przezwyciężenia trudności.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU DEWASTACJI MIENIA SZKOLNEGO LUB CUDZEJ WŁASNOŚCI

1. Przeprowadzić rozmowę ze wszystkimi świadkami zdarzenia.
2. Ustalić sprawcę lub sprawców.
3. Wychowawca wzywa rodziców i powiadamia ich o zdarzeniu i szkodzie.
4. Rodzic zobowiązuje się naprawić uszkodzone mienie lub pokryć koszty jego naprawy bądź wymiany.
5. W przypadku szkody materialnej o znacznej wartości dyrektor szkoły powiadamia Policję.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU KRADZIEŻY DOKONYWANYCH PRZEZ UCZNIÓW

1. Ustalić sprawcę
2. Ustalić i przesłuchać ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Powiadomić Policję
4. Powiadomić rodziców sprawcy kradzieży oraz rodziców poszkodowanego.
5. W przypadku braku sprawcy powiadomić rodziców o możliwości dochodzenia roszczeń przy udziale Policji.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM SPRAWIAJĄCYM TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE

1. Nauczyciel wychowawca ma obowiązek przeprowadzenia diagnozy sytuacji szkolnej i rodzinnej uczniów na początku roku szkolnego.
2. Nauczyciel podejmuje działania wychowawcze zmierzające do eliminacji trudności i rozwiązania problemów szkolnych ucznia.
3. Nauczyciel informuje rodziców o istniejących trudnościach i zapoznaje ich ze swoim planem działań, jednocześnie zobowiązuje rodzica do rzetelnej współpracy.
4. Nauczyciel opracowuje plan naprawczy w celu przezwyciężenia trudności ucznia wraz z pisemnym zobowiązaniem dla rodzica.
5. Wychowawca występuje do rodzica o zgodę na przeprowadzenie badań w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej, rzetelnie informując rodzica o znaczeniu opinii w dalszej edukacji ucznia.
6. W przypadku braku zgody rodzica na przeprowadzenie badań w poradni, a dotyczącego ucznia zagrażającego bezpieczeństwu innych, nauczyciel postępuje zgodnie z procedurą dotyczącą postępowania z uczniem agresywnym.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W WYPADKU, GDY UCZEŃ PRZYNIESIE DO SZKOŁY ALKOHOL (PAPIEROSY)

1. Nauczyciel zabiera uczniowi alkohol (papierosy) i zabezpiecza go przed zniszczeniem.
2. Nauczyciel odizolowuje ucznia od innych uczniów, przekazuje go pod opiekę pedagoga. Zawiadamia wychowawcę.
3. Pedagog zgłasza ten fakt dyrektorowi szkoły, który natychmiast wzywa rodziców (prawnych opiekunów) do szkoły i informuje ich o zaistniałej sytuacji.
4. Pedagog rozmawia z uczniem w obecności, wychowawcy i rodziców - ustala pochodzenie alkoholu (papierosów), jego ilość, miejsce zakupu, ewentualnie nazwiska osób, które uczestniczyły w zakupie.
5. Dyrektor szkoły informuje Policję o miejscu zakupu alkoholu lub papierosów przez nieletnich.
6. Pedagog sporządza protokół, który podpisują rodzice (prawni opiekunowie) ucznia. W protokole dokładnie opisuje zaistniałą sytuację wraz z ilością i rodzajem alkoholu (papierosów) wniesionego na teren szkoły.
7. Podczas rozmowy dyrektor informuje rodziców (prawnych opiekunów) i ucznia o konsekwencjach czynu.

FAŁSZERSTWO

Sytuacje fałszerstwa w szkole:

- dokonywanie wpisów do dzienników lekcyjnych (wpisywanie, poprawianie, usuwanie ocen, usprawiedliwianie nieobecności),
 - przedstawianie fałszywych zwolnień i usprawiedliwień od rodziców,
 - podrabianie (przerabianie) zaświadczeń lekarskich,
 - podkładanie prac innych uczniów jako własnych oraz udowodnione przez nauczyciela ściąganie,
 - inne przypadki (podrabianie zgody rodziców na udział w zawodach sportowych, wycieczce itp.).
1. Osoby mogące podjąć decyzję o wszczęciu postępowania:
 - wychowawca klasy,
 - nauczyciel przedmiotu,
 - pedagog szkolny,
 - zespół wychowawczy,
 - dyrektor szkoły.
 2. Procedura postępowania w wypadku stwierdzenia fałszerstwa:
 - powiadomienie rodziców ucznia,
 - spotkanie z uczniem i jego rodzicami celem wyjaśnienia powodów fałszerstwa,
 - podjęcie decyzji o dalszym postępowaniu w obecności rodziców.

W przypadku powtarzających się sytuacji fałszerstw, szkoła kieruje informację i prośbę o interwencję do Policji.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W RAZIE WYPADKU W SZKOLE

1. Procedura postępowania w razie wypadku ucznia obejmuje i reguluje działania pracowników szkoły.
2. Pracownik szkoły, który powziął wiadomość o wypadku ucznia:
 - a) niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, w szczególności sprawdzając fachową pomoc medyczną, a w miarę możliwości udzielając poszkodowanemu pierwszej pomocy (ogólne zasady postępowania przy udzielaniu pierwszej pomocy),
 - b) nie dopuszcza do zajęć lub przerywa je wyprowadzając uczniów z miejsca zagrożenia, jeżeli miejsce, w którym są lub będą prowadzone zajęcia może stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa uczniów, niezwłocznie powiadamia dyrektora szkoły.
3. O każdym wypadku dyrektor szkoły lub nauczyciel pod opieką którego przebywał uczeń w chwili wypadku powiadamia rodziców poszkodowanego ucznia. Fakt ten powiadamiający dokumentuje wpisem w dzienniku zajęć podając datę i godzinę powiadomienia ojca/matki ucznia o wypadku oraz zgłasza w sekretariacie szkoły celem dokonania wpisu w rejestrze wypadków.
4. Przy lekkich przypadkach (skaleczenia, złamanie) po udzieleniu pierwszej pomocy poszkodowanemu uczniowi nauczyciel lub dyrektor szkoły powiadamiając rodzica o zdarzeniu, ustala z nim:
 - a) potrzebę wezwania pogotowia,
 - b) potrzebę wcześniejszego przyjazdu rodzica,
 - c) godzinę odbioru dziecka ze szkoły w dniu zdarzenia.
5. Informacje o powyższych ustaleniach powiadamiający zamieszcza również w dzienniku zajęć.
6. W każdym trudniejszym przypadku (widoczne obrażenia, urazy, niepokojące objawy) nauczyciel lub dyrektor szkoły wzywa pogotowie ratunkowe.
7. O wypadku dyrektor szkoły zawiadamia organ prowadzący i współpracującego ze szkołą pracownika służby bhp.
8. O wypadku śmiertelnym, ciężkim i zbiorowym dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie prokuratora i kuratora oświaty.
9. O wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia, dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie państwowego inspektora sanitarnego.
10. Jeżeli wypadek został spowodowany niesprawnością techniczną pomieszczenia lub urządzeń, miejsce wypadku pozostawia się nienaruszone. Dyrektor zabezpiecza je do czasu dokonania oględzin lub wykonania szkicem przez zespół powypadkowy.
11. Jeżeli wypadek zdarzył się w czasie wyjścia, imprezy poza terenem szkoły, wszystkie stosowne decyzje podejmuje kierownik wycieczki i odpowiada za nie.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK AGRESJI LUB AUTOAGRESJI UCZNIA

1. W sytuacji, w której uczeń w akcie lub autoagresji zagraża sobie lub innym członkom społeczności szkolnej, nauczyciel lub inny pracownik szkoły powinni:
 - sygnałem dźwiękowym, krzykiem wezwać ucznia do zaprzestania aktu agresji,
 - jeżeli uczeń nie zaprzestanie swojego destruktywnego zachowania, zawołać inne obecne osoby do pomocy przy unieruchomieniu agresora,
 - wraz z inną osobą lub samemu, przy zachowaniu maksimum ostrożności oraz przy użyciu takiej siły i środków, jakie są konieczne, obezwładnić ucznia stosując przemoc.
 - jeżeli jest to niemożliwe, usunąć wszystkie przedmioty z zasięgu ucznia, którymi mógłby sobie zrobić krzywdę i powiadomić dyrektora, który bezzwłocznie wzywa pogotowie ratunkowe,
 - ucznia, który zaprzestał agresji/autoagresji, odizolować od pozostałych członków społeczności i przekazać pod opiekę pielęgniarki lub pedagogowi szkolnemu.
2. Jeżeli stan zdrowia któregokolwiek z uczestników zajęcia tego wymaga, dyrektor szkoły lub osoba przez niego wyznaczona wzywają pogotowie.
3. O zdarzeniu zostają powiadomieni rodzice ucznia.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI PRZYNIESIENIA DO SZKOŁY NIEBEZPIECZNYCH PRZEDMIOTÓW

1. W sytuacji napłynięcia informacji o posiadaniu przez ucznia substancji lub przedmiotu, którego mogą zagrażać bezpieczeństwu członków społeczności szkolnej, osoba, która nabyła taką informację:
 - powiadamia o zaistniałym fakcie pedagoga szkolnego i dyrektora.
 - jednocześnie w miarę możliwości odizolowuje ucznia od innych członków społeczności szkolnej.
2. W obecności pedagoga, wychowawcy klasy, dyrektora, uczeń zostaje poproszony o okazanie zawartości plecaka i kieszeni oraz wydania niebezpiecznej substancji lub przedmiotu.
3. Jeżeli uczeń odmawia, próba żądania zostaje ponowiona, a jeżeli nie przynosi pożądanego efektu, o zaistniałej sytuacji zostają powiadomieni jego rodzice i policja.
4. Jeżeli uczeń wyda niebezpieczną substancję lub przedmiot, zostaje on zabezpieczony i zdeponowany u dyrektora szkoły. O fakcie zostają niezwłocznie powiadomieni rodzice ucznia.
5. Jeżeli przedmiot lub substancja mają charakter zabroniony przez prawo lub ich pochodzenie może mieć związek z czynem karalnym, o fakcie zostają powiadomione bezzwłocznie organy ścigania – policja lub prokuratura.

CZY NAUCZYCIEL MA OBOWIĄZEK JECHAĆ Z POSZKODOWANYM UCZNIEM KARETKĄ POGOTOWIA I POZOSTAĆ Z NIM W SZPITALU DO MOMENTU PRZYJAZDU RODZICÓW?

W przypadku kiedy do szkoły nie dojeżdżają rodzice, a ucznia zabiera pogotowie, nauczyciel (lub inna osoba uprawniona) powinien pojechać z poszkodowanym uczniem kartką i pozostać z nim w szpitalu do momentu przyjazdu rodziców.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA STOSOWANIA CYBERPRZEMOCY, NADUŻYWANIA MEDIÓW ELEKTRONICZNYCH TJ.: INTERNET, PORTALE SPOŁECZNOŚCIOWE ITP. Z WYKORZYSTANIEM NARZĘDZI ELEKTRONICZNYCH NP. TELEFON, KOMPUTER, TABLET W SZKOLE PODSTAWOWEJ IM. KS. JANA TWARDOWSKIEGO W POWIDZKU

Wstęp:

Zapewnienie uczniom bezpieczeństwa w szkole jest jednym z najważniejszych zadań placówki oświatowej. Ujawnienie zjawiska cyberprzemocy wymaga podjęcia w szkole konkretnych działań interwencyjnych.

Postanowienia ogólne:

1. Szkoła prowadzi działania profilaktyczne uświadamiające całej społeczności szkolnej (uczniom, rodzicom, nauczycielom i innym pracownikom szkoły) zasady korzystania i zagrożenia płynące z użytkowania różnych technologii komunikacyjnych.
2. W szkole podejmuje się interwencję w każdym przypadku ujawnienia lub podejrzenia cyberprzemocy.
3. Niniejsze procedury zawierają zasady postępowania nauczycieli i innych pracowników szkoły w sytuacji podejrzenia lub ujawnienia cyberprzemocy.
4. Procedury reagowania na cyberprzemoc w szkole muszą dotyczyć zachowań i działań wobec:
 - ofiary,
 - sprawcy
 - świadka

Opis procedury reagowania szkoły na ujawnienie cyberprzemocy:

1. Ujawnienie przypadku cyberprzemocy.
Informacja o tym, że w szkole miała miejsce cyberprzemoc może pochodzić z różnych źródeł. Osobą zgłaszającą fakt prześladowania może być poszkodowany uczeń, jego rodzice, inni uczniowie—świadkowie zdarzenia, nauczyciele.
2. Ustalenie okoliczności zdarzenia.
 - wszystkie przypadki przemocy, a więc także przemocy z wykorzystaniem mediów elektronicznych powinny zostać właściwie zbadane, zarejestrowane i udokumentowane.
 - jeśli wiedzę o zajściu posiada nauczyciel nie będący wychowawcą, powinien przekazać informację wychowawcy klasy, który informuje o fakcie pedagoga szkolnego i dyrektora.
 - pedagog szkolny i dyrektor wspólnie z wychowawcą powinni dokonać analizy zdarzenia i zaplanować dalsze postępowanie.
 - do zadań szkoły należy także ustalenie okoliczności zdarzenia i ewentualnych świadków.
 - dyrektor lub nauczyciel w procedurze interwencyjnej, o ile to możliwe, zabezpiecza dowody i ustala tożsamość sprawcy cyberprzemocy.
3. Zabezpieczenie dowodów:
 - wszelkie dowody cyberprzemocy powinny zostać zabezpieczone i zarejestrowane. Należy zanotować datę i czas otrzymania materiału, treść wiadomości oraz, jeśli to możliwe, dane nadawcy (nazwę użytkownika, adres e-mail, numer telefonu komórkowego, itp.) lub adres strony www, na której pojawiły się szkodliwe treści czy profil.

- zabezpieczenie dowodów nie tylko ułatwi dalsze postępowanie dostawcy usługi (odnalezienie sprawcy, usunięcie szkodliwych treści z serwisu), ale również stanowi materiał, z którym powinny się zapoznać wszystkie zaangażowane w sprawę osoby: dyrektor i pedagog szkolny, rodzice, a wreszcie policja, jeśli doszło do złamania prawa.
4. Jak można zarejestrować dowody cyberprzemocy?
- telefon komórkowy (nie wolno kasować wiadomości, trzeba zapisywać zarówno te tekstowe jak też zdjęcia, nagrania z dyktafonu czy filmy)
 - komunikatory (w niektórych serwisach jest możliwość zapisywania rozmów w tzw. archiwach. Jeżeli nie ma takiej możliwości, można rozmowę skopiować do edytora tekstowego i wydrukować).
 - strona www(można zapisać widok strony przez naciśnięcie klawisza Print Screen, a następnie wykonać operację Wklej w dokumencie Word lub Paint.
 - e-mail (trzeba zapisać wiadomość i to nie tylko treść, ale całą wiadomość, ponieważ może to pomóc w ustaleniu pochodzenia wiadomości).
5. Identyfikacja sprawcy:
- szkoła podejmuje działania mające na celu identyfikację sprawcy cyberprzemocy.
 - w sytuacji kiedy ustalenie sprawcy nie jest możliwe, należy skontaktować się z dostawcą usługi w celu usunięcia z Sieci kompromitujących lub krzywdzących materiałów. Do podjęcia takiego działania zobowiązuje administratora serwisu art. 14 Ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.
 - w przypadku, gdy zostało złamane prawo, a tożsamości sprawcy nie udało się ustalić należy bezwzględnie skontaktować się z policją.
6. Działania wobec sprawcy cyberprzemocy:
- w przypadku, gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, pedagog szkolny powinien podjąć następujące działania:
 - przeprowadzić rozmowę z uczniem, której celem jest ustalenie okoliczności zajścia, wspólnie zastanowić się nad jego przyczynami i poszukać rozwiązania sytuacji konfliktowej;
 - omówić z uczniem skutki jego postępowania i poinformować o konsekwencjach regulaminowych, które zostaną wobec niego zastosowane;
 - zobowiązać sprawcę do zaprzestania swojego działania i usunięcia z Sieci szkodliwych materiałów;
 - ustalić ze sprawcą sposób zadośćuczynienia wobec ofiary cyberprzemocy.
 - jeśli w zdarzeniu brała udział większa grupa uczniów, należy rozmawiać z każdym z nich z osobna, zaczynając od lidera grupy.
 - nie należy konfrontować sprawcy i ofiary cyberprzemocy.
 - rodzice sprawcy zostają poinformowani o przebiegu zdarzenia i zapoznani z materiałem dowodowym, a także z decyzją w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez szkołę środków dyscyplinarnych wobec ich dziecka.
 - we współpracy z rodzicami należy opracować projekt kontraktu dla dziecka, określającego zobowiązania ucznia, rodziców i przedstawiciela szkoły oraz konsekwencje nieprzestrzegania przyjętych wymagań i terminy realizacji zadań zawartych w umowie.
7. Zastosowanie środków dyscyplinarnych wobec sprawcy cyberprzemocy:
- wobec sprawcy cyberprzemocy szkoła stosuje kary zawarte w statucie szkoły, takie same, jak w przypadku każdego rodzaju przemocy.
 - dodatkowo uczeń-sprawca może mieć czasowy zakaz korzystania ze szkolnej pracowni multimedialnej w czasie wolnym lub przynoszenia do szkoły akcesoriów elektronicznych (zgodnie z regulaminem korzystania z telefonów komórkowych lub innych urządzeń elektronicznych).

- podejmując decyzję o rodzaju kary należy wziąć pod uwagę:
 - rozmiar i rangę szkody — czy materiał został upubliczniony w sposób pozwalający na dotarcie do niego wielu osobom (określa to rozmiar upokorzenia jakiego doznaje ofiara), czy trudno jest wycofać materiał z Sieci, itp.;
 - czas trwania prześladowania — czy było to długotrwałe działanie, czy pojedynczy incydent;
 - świadomość popełnianego czynu — czy działanie było zaplanowane, a sprawca był świadomy, że wyrządza krzywdę koledze oraz jak wiele wysiłku włożył w ukrycie swojej tożsamości, itp.;
 - motywację sprawcy — należy sprawdzić, czy działanie sprawcy nie jest działaniem odwetowym w odpowiedzi na uprzednio doświadczone prześladowanie;
 - rodzaj rozpowszechnianego materiału.

8. Działania wobec ofiary cyberprzemocy:

- ofiara cyberprzemocy otrzymuje w szkole pomoc psychologiczno-pedagogiczną udzielaną przez pedagoga lub psychologa szkolnego.
- w strategii działań pomocowych uczeń-ofiara powinien otrzymać wsparcie psychiczne oraz poradę, jak ma się zachować, aby zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa i nie doprowadzić do eskalacji prześladowania: nie utrzymywać kontaktów ze sprawcą, nie kasować dowodów tj. e-maili, SMS-ów, MMS-ów, zdjęć, filmów. Ważna jest też zmiana danych kontaktowych np. na komunikatorze, zmiana adresu e-mail, a nawet w szczególnie trudnych sytuacjach numeru telefonu (oczywiście robią to rodzice).
- po zakończeniu interwencji wychowawca wraz z osobą udzielającą pomocy monitorują sytuację ucznia sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocy bądź odwetowe ze strony sprawcy.
- rodzice dziecka będącego ofiarą cyberprzemocy zostają poinformowani o problemie, podjętych działaniach szkoły i, w miarę potrzeb, otrzymują wsparcie i pomoc specjalistów.

Wsparcie psychiczne

Podobnie jak w przypadku innych form przemocy, ofiara cyberprzemocy potrzebuje pomocy i emocjonalnego wsparcia ze strony dorosłych. Musi także wiedzieć, że szkoła podejmie odpowiednie kroki w celu rozwiązania problemu.

Podczas rozmowy z uczniem – ofiarą cyberprzemocy:

- należy zapewnić go, że dobrze zrobił, mówiąc o tym, co się stało.
- mówimy, że widzimy i rozumiemy, że jest mu trudno ujawnić to, co go spotkało.
- informujemy go, że nikt nie ma prawa tak się zachowywać wobec niego.
- zapewniamy go, że szkoła nie toleruje żadnej formy przemocy i że postara się mu pomóc, uruchamiając odpowiednie procedury interwencyjne.
- jesteśmy uważni na pozawerbalne przejawy uczuć dziecka – zażenowanie, skrepowanie, wstyd, lęk, przerażenie, smutek, poczucie winy.

9. Ochrona świadków zgłaszających zdarzenie:

- opieką psychologiczno-pedagogiczną otacza szkoła świadków zdarzenia uczestniczących w ustalaniu przebiegu zajścia.
- osoba, której uczeń zaufał informując o cyberprzemocy ma obowiązek postępować tak, by swoim zachowaniem i działaniem nie narażać świadka zgłaszającego problem.
- niedopuszczalne jest konfrontowanie świadka ze sprawcą, jako metoda wyjaśniania sprawy.
- świadkowie powinni być objęci profesjonalną ochroną, a wszystkie działania powinny być tak prowadzone, aby zapewniały bezpieczeństwo nie tylko ofierze, ale i świadkom cyberprzemocy. Ważne jest, by w wyniku interwencji nie narażać świadka na groźby i zdarzenia ze strony sprawcy. Całe postępowanie powinno być prowadzone w sposób bardzo dyskretny i poufny. Jeżeli tak nie będzie, to dziecko może bać się, że wobec niego też może wystąpić takie

zdarzenie i zostanie nazwany „donosicielem”. Dlatego podczas takiej rozmowy pedagog powinien wzbudzić swoim zachowaniem zaufanie oraz poczucie bezpieczeństwa, wykazać zrozumienie i empatię. Należy powiedzieć uczniowi, że postąpił właściwie, że wymagało to od niego odwagi. Należy zapewnić go o dyskrecji i nie ujawniać jego danych osobowych (chyba, że jest to na prośbę policji).

Sporządzenie dokumentacji z zajęcia:

- pedagog szkolny zobowiązany jest do sporządzenia notatki służbowej z rozmów ze sprawcą, poszkodowanym, ich rodzicami oraz świadkami zdarzenia. Dokument powinien zawierać datę i miejsce rozmowy, personalia osób biorących w niej udział i opis ustalonego przebiegu wydarzeń.
- jeśli rozmowa przebiegała w obecności świadka (np. wychowawcy) powinien on podpisać notatkę po jej sporządzeniu.
- jeśli zostały zabezpieczone dowody cyberprzemocy, należy je również włączyć do dokumentacji pedagogicznej (wydruki, opis, itp.).

Powiadomienie sądu rodzinnego:

- jeśli rodzice sprawcy cyberprzemocy odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a uczeń nie zaniechał dotychczasowego postępowania dyrektor szkoły powinien pisemnie powiadomić o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny, szczególnie jeśli do szkoły napływają informacje o innych przejawach demoralizacji dziecka.
- w sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki wychowawcze (rozmowa z rodzicami, konsekwencje regulaminowe wobec ucznia, spotkania z pedagogiem, itp.), a ich zastosowanie nie przynosi pożądanych rezultatów, dyrektor powinien zwrócić się do sądu rodzinnego z zawiadomieniem o podjęcie odpowiednich środków wynikających z ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.
- w przypadku szczególnie drastycznych aktów agresji z naruszeniem prawa, dyrektor szkoły zobowiązany jest zgłosić te fakty policji i do sądu rodzinnego.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI I METODY WSPÓŁPRACY SZKÓŁ Z POLICJĄ W SYTUACJACH ZAGROŻENIA DZIECI ORAZ MŁODZIEŻY PRZESTĘPCZOŚCIĄ I DEMORALIZACJĄ, W SZCZEGÓLNOŚCI NARKOMANIA, ALKOHOLIZMEM I PROSTYTUCJĄ

(jeden z modułów Krajowego Programu Zapobiegania Niedostosowaniu Społecznemu i Przestępczości wśród Dzieci i Młodzieży przyjętego przez radę Ministrów w dniu 13.01.2004 r.)

Podstawowym aktem prawnym regulującym zasady postępowania policji z nieletnimi sprawcami czynów karalnych jest ustawa z 28.10.1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Do podejmowania działań interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych w szkole zobowiązuje Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31.01.2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem. W myśl tego dokumentu szkoły i placówki podejmują działania interwencyjne polegające na powiadomieniu rodziców i policji w sytuacjach kryzysowych, w szczególności gdy dzieci lub młodzież używają, posiadają lub rozprawdzają środki odurzające.

W rozporządzeniu § 10 zobowiązuje szkoły i placówki do opracowania strategii działań wychowawczych oraz interwencyjnych, wobec dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem.

Działania interwencyjne

W przypadku uzyskania informacji, że uczeń który, nie ukończył 18-tu lat, używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawia nierząd bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji, nauczyciel powinien podjąć następujące kroki:

1. Przekazać uzyskaną informację wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga/psychologa szkolnego i dyrektora szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz uczniem w ich obecności. W przypadku potwierdzenia informacji, zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem. W toku interwencji profilaktycznej może zaproponować rodzicom skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki i udział dziecka w programie terapeutycznym.
4. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub policję (specjalistę ds. nieletnich).
5. Podobnie w sytuacji, gdy szkoła wykorzystwała wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkanie z pedagogiem, psychologiem itp.) a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor szkoły powiadamia sąd rodzinny lub policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji.

6. Jeżeli zachowania świadczące o demoralizacji przejawia uczeń, który ukończył 18 lat, a nie jest to udział w działalności grup przestępczych czy popełnienie przestępstwa, to postępowanie nauczyciela powinno być określone przez wewnętrzny regulamin szkoły.
7. W przypadku uzyskania informacji o popełnieniu przez ucznia, który ukończył 17 lat, przestępstwa ściganego z urzędu lub jego udziału w działalności grup przestępczych, zgodnie art. 304 § 2 kodeksu § 2 kodeksu postępowania karnego, dyrektor szkoły jako przedstawiciel instytucji jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub narkotyków powinien podjąć następujące kroki:

1. Powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy.
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego, stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Wzywa lekarza w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. Zawiadamia o tym fakcie dyrektora szkoły rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice/opiekunowie odmówią odebrania dziecka, o pozostawieniu ucznia w szkole, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom policji – decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły/ placówki.
5. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu – odmawiają przyścia do szkoły, a jest on agresywny, bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowi innych osób. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości, policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień, albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych – na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny jeśli nie ukończył 18 lat.
6. Jeśli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły, to dyrektor szkoły ma obowiązek powiadomienia o tym policji (specjalisty ds. nieletnich) lub sądu rodzinnego.
7. Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenia z art. 43 ust. 1 ustawy z 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym fakcie powiadomić policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

W przypadku, gdy nauczyciel znajduje na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyk, powinien podjąć następujące kroki:

1. Nauczyciel zachowując środki ostrożności zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji, próbuje (o ile jest to możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo znaleziona substancja należy.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancje przypominającą narkotyki, powinien podjąć następujące kroki:

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, dyrektor itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazała mu tę substancję, pokazała zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.
2. O swoich podejrzeniach powiadamia dyrektor szkoły rodziców/opiekunów ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawienia.
3. W przypadku, gdy uczeń mimo wezwania odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znaną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki policji. Wcześniej próbuje ustalić w jaki sposób i od kogo uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

Postępowanie wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa:

1. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.
2. Ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Przekazanie sprawcy (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) dyrektorowi szkoły lub pedagogowi szkolnemu pod opiekę,
4. Powiadomienie rodziców ucznia – sprawcy.
5. Niezwłoczne powiadomienie policji w przypadku gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała, itp.) lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana.
6. Zabezpieczenie ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji (np. Sprawca rozboju na terenie szkoły używa noża i uciekając porzuca go lub porzuca jakiś przedmiot pochodzący z kradzieży).

Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego:

1. Udzielenie pierwszej pomocy (przedmedycznej), bądź zapewnienie jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza w przypadku kiedy ofiara doznała obrażeń.
2. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.
3. Powiadomienie rodziców ucznia.
4. Niezwłoczne wezwanie policji w przypadku kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia środków przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.

W przypadku znalezienia na terenie szkoły broni, materiałów wybuchowych, innych niebezpiecznych substancji lub przedmiotów, należy zapewnić bezpieczeństwo przebywających na terenie szkoły osobom, uniemożliwić dostęp osób postronnych do tych przedmiotów i wezwać policję.

Metody współpracy szkoły z policją.

W ramach długofalowej pracy profilaktyczno – wychowawczej szkoła i policja utrzymują stałą bieżącą współpracę w zakresie profilaktyki zagrożeń.

Koordinatorami współpracy powinni być pedagog/psycholog szkolny oraz specjalista ds. nieletnich i patologii właściwej jednostki policji.

Do współpracy ze szkoła zobowiązany jest także dzielnicowy, w rejonie którego znajduje się szkoła.

Pracownicy szkoły wyznaczeni do współpracy z policją, specjaliści ds. nieletnich i patologii oraz dzielnicowi powinni wspólnie ustalić wzajemne zasady kontaktu, by móc na bieżąco wymieniać informacje i rozwiązywać problemy związane z bezpieczeństwem i dobrem uczniów.

W ramach współpracy policji ze szkołą organizuje się:

- spotkania pedagogów szkolnych, nauczycieli, dyrektorów szkół z zaproszonymi specjalistami ds. nieletnich i patologii, podejmujące tematykę zagrożeń przestępczością oraz demoralizacją dzieci i młodzieży w środowisku lokalnym,
- spotkania tematyczne młodzieży szkolnej z udziałem policjantów m. in. na temat odpowiedzialności nieletnich za popełniane czyny karalne, prawnych aspektów narkomanii, wychowania w trzeźwości itp. oraz z młodszymi uczniami na temat zasad bezpieczeństwa, zachowań ryzykownych oraz sposobów unikania zagrożeń,
- informowanie policji o zdarzeniach na terenie szkoły wypełniających znamiona przestępstwa, stanowiących zagrożenie dla życia i zdrowia uczniów oraz przejawach demoralizacji dzieci i młodzieży,
- udzielanie przez policję pomocy szkole w rozwiązywaniu trudnych „mogących mieć podłoże przestępcze” problemów, które zaistniały na terenie szkoły,
- wspólny – szkoły i policji – udział w lokalnych programach profilaktycznych związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa uczniom oraz zapobieganiem demoralizacji i przestępczości nieletnich.

Uwaga:

Demoralizacja – zgodnie z art. 4 § 1 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich – to naruszenie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, włóczęgostwo, udział w działalności grup przestępczych.

Stan nietrzeźwości – stężenie we krwi powyżej 0,5‰ alkoholu, lub w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm³.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA POLICJI PODCZAS WYKONYWANIA CZYNNOŚCI SŁUŻBOWYCH NA TERENIE SZKOŁY WOBEC UCZNIÓW

Art. 37 § 1 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich upoważnia policję do:

- przesłuchania nieletniego,
- przesłuchania świadków,
- zatrzymania nieletniego i umieszczenia go w Policijnej Izbie Dziecka.

Działania te podejmuje Policja w sytuacjach nie cierpiących zwłoki, tylko wówczas, gdy zachodzi podejrzenie popełnienia przez nieletniego czynu karalnego oraz gdy niezbędne jest zabezpieczenie śladów i dowodów przestępstwa lub wykroczenia, z uwagi na niebezpieczeństwo ich utraty lub zniekształcenia.

Na mocy art. 37, art. 39 i art. 40 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, wymienione czynności Policja może wykonywać samodzielnie, tzn. przed wszczęciem postępowania przez sędziego rodzinnego. Należy podkreślić, że niezbędne czynności procesowe o charakterze zabezpieczającym, czynności nie cierpiące zwłoki oraz czynności sprawdzające podjęte przez policję podlegają nadzorowi sędziego rodzinnego.

Przesłuchanie nieletniego sprawcy wymaga zachowania następujących zasad:

- zapewnienia nieletniemu pełnej swobody wypowiedzenia się,
- wysłuchania nieletniego w warunkach zbliżonych do naturalnych, w miarę możliwości w miejscu jego zamieszkania,
- przesłuchanie nieletniego w obecności rodziców lub opiekuna, albo obrońcy, a niekiedy w obecności nauczyciela lub innych osób

Obowiązkiem policji jest więc zapewnienie przy przesłuchaniu obecności rodziców lub opiekunów lub obrońcy nieletniego.

W przypadku niemożliwości zapewnienia obecności którejś z wymienionych osób, policja może wezwać nauczyciela lub przedstawiciela organizacji społecznej zainteresowanej sprawami wychowawczymi. Przez niemożność wzięcia udziału rodziców lub opiekuna w przesłuchaniu należy rozumieć przeszkodę natury faktycznej, której w danej sytuacji nie można pokonać np. choroba, znaczna odległość od miejsca zamieszkania. Przesłuchanie nieletniego sprawcy czynu karalnego bez udziału którejkolwiek z wymienionych osób stanowi istotne naruszenie procedury i uzasadnia założenie zażalenia. Nie jest natomiast uchybieniem procesowym przesłuchanie nieletniego w obecności tylko jednego z rodziców.

W przypadku przesłuchania ucznia, który ukończył 17 rok życia, podejrzanego o popełnienie czynu zabronionego – przepisy kodeksu postępowania karnego nie uwzględniają obecności żadnych innych osób, w tym także rodziców, a uczestnictwo osób trzecich zależy od zgody prowadzącego postępowania.

Nieletni, który po ukończeniu 15 lat dopuszcza się czynu zabronionego określonego w art. 134, art. 148 § 1, 2 lub 3, art. 156 § 1 lub 3, art. 163 § 1 lub 3, art. 166, art. 173 § 1 lub 3, art. 197 § 3, art. 252 § 1 lub 2 oraz art. 280, może odpowiadać na zasadach określonych w kodeksie karnym, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawy sprawcy, jego warunki osobiste za tym przemawiają, a w szczególności, jeżeli poprzednio stosowane środki wychowawcze lub poprawcze okazały się bezskuteczne. Wówczas zatem, podobnie jak przy przesłuchaniu ucznia, który ukończył 17 lat, nie jest przewidziana obecność rodziców lub

innych osób. Czynności procesowe wykonywane przez policjantów prowadzone są tak, jak wobec osób pełnoletnich i oparte są na przepisach kodeksu postępowania karnego.

Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich i kodeks postępowania karnego nie normują kwestii udziału osób trzecich w przesłuchaniu świadka niepełnoletniego. Art. 171 § 3 kodeksu postępowania karnego dopuszcza możliwość przesłuchania osoby, która nie ukończyła 15 lat w obecności przedstawiciela ustawowego lub faktycznego opiekuna, chyba że dobro postępowania stoi temu na przeszkodzie. Żaden przepis nie nakazuje przesłuchania niepełnoletniego świadka w obecności osoby trzeciej. Do przesłuchania nieletniego świadka nie ma zastosowania art. 39 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, wymagający obecności rodziców, opiekunów, albo innych wskazanych osób. Obecność rodziców w przesłuchaniu wynika z moralnego prawa do opieki oraz uregulowania zawartego w art. 95 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, że dziecko pozostaje pod pieczę rodziców. Oznacza to, że wzywając dziecko, należy wezwać również jego rodziców lub opiekunów, pod których pieczę dziecko pozostaje. W przypadku braku możliwości przesłuchania w obecności przedstawicieli ustawowych można przesłuchać małoletniego świadka w obecności pedagoga szkolnego lub nauczyciela.

W przypadku zatrzymania nieletniego, policjant zobowiązany jest:

- natychmiast poinformować zatrzymanego nieletniego o przyczynach zatrzymania,
- pouczyć nieletniego o jego prawach i obowiązkach,
- sporządzić protokół, którego jeden egzemplarz otrzymuje nieletni za pokwitowaniem odnotowanym na oryginale protokołu,
- niezwłocznie zawiadomić o zatrzymaniu nieletniego jego rodziców lub opiekunów,
- niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od chwili zatrzymania, zawiadomić właściwy sąd rodzinny.

W sytuacji zatrzymania ucznia, który ukończył 17 rok życia, ustawodawca nie nałożył na organy prowadzące postępowanie karne wyjaśniające, obowiązku powiadamiania osób trzecich. Obowiązek ten istnieje w przypadku zatrzymania procesowego związanego z osadzeniem, tylko wtedy, gdy zatrzymany tego żąda.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 14 Ustawy o Policji, podczas wykonywania czynności służbowych policjanci mają obowiązek poszanowania godności obywateli oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka. Czynności służbowe mogą polegać na:

- legitymowaniu osób,
- zatrzymywaniu osób,
- obserwowaniu i rejestrowaniu przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, a w przypadku czynności operacyjno – rozpoznawczych i administracyjno – porządkowych i podejmowanych na podstawie ustawy także dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom
- przeprowadzeniu kontroli osobistej,
- przeszukaniu osób, pomieszczeń i rzeczy,
- utrwalaniu dowodów procesowych

Każdorazowo, przed rozpoczęciem czynności służbowych w szkole, policjant zobowiązany jest do skontaktowania się z dyrektorem szkoły lub osobą zastępującą dyrektora, w celu przekazania niezbędnych danych:

- stopnia służbowego, imienia i nazwiska,

- nazwy jednostki policji, telefon, do dyżurnego jednostki.

Po okazaniu legitymacji służbowej, policjant winien zapoznać dyrektora szkoły lub osobą, która go zastępuje z powodami podjęcia czynności służbowych wobec ucznia w stopniu na jaki pozwala dobro ucznia i dobro postępowania wyjaśniającego.

Dyrektor szkoły zobowiązany jest:

- mając na względzie dobro ucznia, stworzyć policjantowi odpowiednie warunki do wykonywania czynności służbowych,
- podejmowanych wobec ucznia czynności służbowych, o ile wymaga tego dobro ucznia i sprawy,
- niezależnie od obowiązku policji, dyrektor szkoły zobowiązany jest do niezwłocznego powiadomienia rodziców lub opiekunów ucznia o czynnościach podjętych przez policję.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZAMACHU TERRORYSTYCZNEGO

Efektywność wszelkich działań ukierunkowanych na przeciwdziałanie aktom terroryzmu jest pochodną skuteczności służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo kraju i gotowości społeczeństwa do wspierania tych działań oraz wzajemnego zaufania za wspólne dobro.

1. Informacje ogólne dotyczące terroryzmu

Terroryzm, to szeroki termin oznaczający użycie siły lub przemocy w stosunku do osób lub własności, w celu:

- zastraszenia,
- przymuszenia lub
- okupu.

Skutki terroryzmu mogą obejmować znaczną liczbę ofiar, uszkodzenia budynków, zakłócenia w dostępie do podstawowych usług takich jak: elektryczność, dostawy wody, opieka medyczna, telekomunikacja, komunikacja miejska.

W strukturach polskiej Policji funkcjonują pododdziały antyterrorystyczne i komórki minersko – pirotechniczne, specjalnie przygotowane do tego, aby zapobiegać i stawiać czoła aktom terroru.

Najgroźniejszym z możliwych aktów terrorystycznych jest zamach bombowy.

Specyfika zamach bombowego polega na tym, że rozróżnia on „swoich” czy ‘obcych”, natomiast broń palna jest skierowana przez terrorystę w konkretną osobę, porywa się określonego człowieka.

Ofiarą zamachu może stać się każdy, kto będzie przebywał w pobliżu miejsca wybuchu. Nie mają na to wpływu jego poglądy polityczne lub stan majątkowy. Ofiarą może stać się również matka z dzieckiem na spacerze, emeryt czy też biznesmen wychodzący z banku.

W przypadku ataku terrorystycznego szczególnie bombowego w większości przypadków ofiarami są ludzie, którzy nie mają nic wspólnego z działaniami politycznymi.

Zdarzają się przypadki, że podłożona bomba zostanie ujawniona przed eksplozją. Specjaliści posługują się w tym przypadku terminem „incydent bombowy”.

Właściwe zachowanie w przypadku wystąpienia takiej sytuacji jest niezwykle ważne dla przebiegu zdarzenia, jego skutków i działania specjalistów policyjnych.

Informacji o zagrożeniu incydem bombowym nie wolno bagatelizować ani lekceważyć.

Zapamiętaj!

Wybuch jest sytuacją nagłą i nieodwracalną.

Jeśli widzisz bombę, to ona widzi też ciebie, a to oznacza że jesteś w polu jej rażenia.

2. Symptomy wystąpienia zagrożenia incydem bombowym

Podstawową cechą terroryzmu jest to, iż nie ma wyraźnych znaków ostrzegawczych o możliwości wystąpienia zamachu lub są one trudno dostrzegalne. Dlatego zwracają uwagę na to co dzieje się w najbliższym otoczeniu, np. podczas zakupów, w podróży, podczas uczestnictwa w imprezach masowych, uroczystościach religijnych i innych miejscach publicznych, gdzie przebywa duża liczba ludzi.

Zainteresowania i uwagi wymagają:

- rzucające się w oczy nietypowe zachowania osób,
- pozostawione bez opieki przedmioty typu: teczki, paczki, pakunki, itp.,
- osoby ubrane nietypowo do występującej pory roku,
- samochody, a w szczególności furgonetki pozostawione w nietypowych miejscach tj. w pobliżu kościołów, synagog, meczetów lub miejsc organizowania imprez masowych, zawodów sportowych i zgromadzeń. Należy jednak pamiętać, że terrorysta nie zawsze musi wyróżniać się z tłumu szczególnym wyglądem.

O swoich spostrzeżeniach poinformuj: służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo obiektu, Straż Miejską lub Policję (telefony alarmowe – patrz punkt 4.)

3. Jak postępować w sytuacjach zagrożenia incydem bombowym

Oto kilka rad, przygotowanych przez ekspertów z Biura Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji.

Możesz przygotować się na wypadek powitania tego typu zagrożenia w miejscach użyteczności publicznej:

- pomyśl, którądy w pośpiechu można się ewakuować z budynku, metra, sklepu lub innych zatłoczonych miejsc. Zapamiętaj, gdzie znajdują się klatki schodowe i wyjścia ewakuacyjne, a przede wszystkim tzw. drogi ewakuacyjne.
- zwróć uwagę na ciężkie lub łatwo tłukące się przedmioty, które mogą być przesunięte, rzucone lub zniszczone podczas wybuchu. Zapamiętaj elementy z najbliższego otoczenia,

Pamiętaj o tym aby nie przyjmować od obcych osób żadnych pakunków, nie pozostawiać własnego bagażu bez opieki.

Jeżeli jesteś osoba, która dowiedziała się o podłożeniu ładunku wybuchowego lub ujawniła przedmiot niewiadomego pochodzenia, co do którego istnieje podejrzenie, że może on stanowić zagrożenie dla osób i mienia, powinieneś natychmiast ten fakt zgłosić:

- służbom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo na tym terenie – najbliższej jednostce Policji lub Straży Miejskiej, władzom administracyjnym.

Informacji takiej nie należy rozpowszechniać, gdyż jej przekazanie osobom trzecim, może doprowadzić do paniki i w konsekwencji utrudnić przeprowadzenie sprawnej ewakuacji osób z zagrożonego miejsca.

Zawiadamiając Policję staraj się podać następujące informacje:

- rodzaj zagrożenia i źródło informacji o zagrożeniu (informacja telefoniczna, ujawniony podejrzaný przedmiot),

- treść rozmowy z osobą przekazującą, informację o podłożeniu ładunku wybuchowego,
- numer telefonu, na który przekazano informacje o zagrożeniu oraz dokładny czas jej przyjęcia,
- opis miejsca i wygląd ujawnionego przedmiotu.

Ogłoszenie alarmu bombowego oraz procedury postępowania w czasie zagrożenia bombowego:

1. Do czasu przybycia Policji należy w miarę istniejących możliwości zabezpieczyć zagrożone miejsce, zachowując elementarne środki bezpieczeństwa, bez narażania siebie i innych osób na niebezpieczeństwo.
2. Po przybyciu Policji na miejsce incydentu bombowego, przejmuje ona dalsze kierowanie akcją.
3. Należy bezwzględnie wykonywać polecenia policjantów.
4. Przy braku informacji o konkretnym miejscu podłożenia bomby użytkownicy pomieszczeń powinni sprawdzić swoje miejsce pracy i jego bezpośrednie otoczenie celem odnalezienia przedmiotów nieznanego pochodzenia.
5. Podejrzanych przedmiotów nie wolno dotykać. O ich lokalizacji należy powiadomić administratora obiektu.
6. Pomieszczenia ogólnodostępne (korytarze, klatki schodowe, windy, toalety, piwnice, strychy) oraz najbliższe otoczenie zewnętrzne obiektu sprawdzają i przeszukują osoby wyznaczone lub służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo w danej sytuacji.
7. Po ogłoszeniu ewaluacji należy zachować spokój i opanowanie, pozwoli to sprawnie i bezpiecznie opuścić zagrożony rejon.
8. Po ogłoszeniu ewakuacji w miejscu twojej pracy należy je opuścić, zabierając rzeczy osobiste (torebki, siatki, nesesery itp.).
9. Identyfikacją i rozpoznawaniem zlokalizowanego ładunku wybuchowego oraz jego neutralizacją zajmują się uprawnione i wyspecjalizowane jednostki i komórki organizacyjne Policji.

Jak powinieneś zachować się po otrzymaniu informacji o podłożeniu lub groźbie podłożenia bomby.

Podczas działań, związanych z neutralizacją bomby zastosuj się do poleceń Policji.

Ciekawość jest niebezpieczna – jak najszybciej oddal się z miejsca zagrożonego wybuchem. Po drodze informuj o zagrożeniu jak największe grono osób, będących w strefie zagrożonej lub kierującej się w jej stronę. Po ogłoszeniu alarmu i zarządzeniu ewakuacji w obiektach publicznych, np. supermarketach, halach widowiskowo – sportowych, kinach, niezwłocznie udaj się do wyjścia, zgodnie ze wskazaniem administratora budynku lub wskazaniem upoważnionych osób. W przypadku włączenia parkingu dla pojazdów w strefę zagrożenia, nie ratuj na siłę swojego samochodu – życie jest ważniejsze. Powyższe procedury obowiązują także we wszystkich rodzajach transportu publicznego.

Podsumowując – pamiętaj

Zachowaj spokój i zorientuj się jak bezpiecznie opuścić niebezpieczną strefę.

Zawsze stosuj się do poleceń osób kierujących akcją ewakuacyjną lub ratowniczą.

Jeżeli nie podjęto działań zapobiegawczych powiadom stosowne służby.

Nigdy nie dotykaj podejrzanych przedmiotów niewiadomego pochodzenia pozostawionych bez opieki.

4. Informacja na temat telefonów alarmowych

999 – Pogotowie Ratunkowe

998 – Straż Pożarna

997 – Policja

987 – Wojewódzkie Centra Zarządzania Kryzysowego

112 – telefon alarmowy dla użytkowników telefonów komórkowych

0 800 120 26 – infolinia Policji (połączenie bezpłatne)

ASTMA

Częstym objawem astmy oskrzelowej jest kaszel. Najczęściej jest to kaszel suchy, napadowy, bardzo męczący. U niewielkiej grupy chorych na astmę dzieci kaszel może być jedynym objawem choroby. Dzieci chore na astmę oskrzelową mogą skarżyć się na uczucie ucisku, ciężaru w klatce piersiowej. Charakterystyczne dla astmy jest także występowanie objawów choroby w określonych sytuacjach, po kontakcie w czynnikami prowokującymi skurcz oskrzeli.

Czynniki zaostrzające przebieg astmy oskrzelowej

Z punktu widzenia osoby, pod której opieką pozostaje dziecko chore na astmę ważne jest, aby wiedzieć jakie sytuacje sprzyjają występowaniu napadu astmy oskrzelowej.

Zaostrzenie astmy może być wywołane przez:

- kontakt z alergenami, na które uczulone jest dziecko. Są to najczęściej roztocza kurzu domowego, pleśnie, sierść zwierząt, pierze, pyłki drzew i traw. Warto, aby osoba sprawująca opiekę nad dzieckiem wiedziała, na co jest ono uczulone, gdyż wtedy może mu pomóc uniknąć kontaktu z alergenami lub będzie przygotowana na właściwą reakcję gdy mimo wszystko do kontaktu dojdzie,
- kontakt z substancjami drażniącymi drogi oddechowe np. farby, lakiery, kleje, itp. Okres remontu w szkole może być dla dziecka chorego na astmę oskrzelową niebezpieczny.

Plan postępowania w napadzie astmy w szkole

Objawy:

- męczący, suchy kaszel,
- świszczący, głośny oddech,
- przyspieszenie oddechu
- trudności w oddychaniu, uczucie ucisku w klatce piersiowej,
- trudności w mówieniu z powodu skróconego oddechu,
- poruszanie skrzydełkami nosa przy oddychaniu,
- wciąganie dołka jarzmowego, nadmierne ruchy klatki piersiowej przy oddychaniu.
- sine usta, paznokcie

Postępowanie

- podaj dziecku 2 wdęchy salbutamolu (przez komorę pośrednią z maską lub ustnikiem jeśli to możliwe) w odstępie 10 – 20 sekund,
- wezwij pogotowie ratunkowe,
- pozwól dziecku odpocząć i przyjąć dowolną pozycję ciała,
- nie zmuszaj dziecka do położenia się (w czasie napadu duszności zazwyczaj dziecko woli siedzieć i podpierać się rękami),
- zachowaj spokój i zachęcaj dziecko i nigdy nie pozostawiaj go bez opieki osoby dorosłej
- skontaktuj się z rodzicami dziecka,
- co 10 minut oceniaj stan dziecka. Jeśli duszność się nie zmniejsza podaj kolejne 2 dawki salbutamolu i powtarzaj procedurę tę aż do przybycia pogotowia.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELA PO STWIERDZENIU U UCZNIĄ OBJAWÓW STOSOWANIA PRZEMOCY W RODZINIE

Procedura postępowania nauczyciela w przypadku ujawnienia ucznia, wobec którego stosowana była przemoc w rodzinie:

Krok 1: dostrzeżenie u ucznia objawów stosowania przemocy w rodzinie

Krok 2: w przypadku kiedy ofiara doznała obrażeń – udzielenie pierwszej pomocy (przedmedycznej) bądź zapewnienie jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza,

Krok 3: rozmowa z uczniem

Krok 4: poinformowanie odpowiednich instytucji (kuratora sądowego, gminy, policji)

Krok 5: wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty” przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, i ochrony zdrowia,

Krok 6: otoczenie ucznia wsparciem i opieką

Podstawy prawne:

1. Ustawa z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.)
2. Ustawa z 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz. U. z 2009 r., Nr 88, poz. 553 ze zm.).
3. Ustawa z 12 marca 2008 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r., Nr 175, poz. 1362 ze zm.)
4. Ustawa z 8 września 2006 r. o państwowym ratownictwie medycznym (Dz. U. z 2006 r., Nr 191, poz. 1410 ze zm.)
5. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 12 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania uprawnień i obowiązków kuratorów sądowych (Dz. U. z 2005 r., Nr 112, poz. 1064).

DZIECKO Z PADACZKĄ W SZKOLE I PRZEDSZKOLU

Co robić, jeśli jednak zdarzy się napad

Napad może wystąpić pomimo prawidłowo prowadzonego leczenia. W zależności od jego rodzaju, pacjent będzie wymagał nieco odmiennego podejścia. W każdym przypadku należy przede wszystkim zachować spokój.

Osoby będące świadkami napadu uogólnionego powinny ułożyć chorego w bezpiecznym miejscu w tzw. pozycji bezpiecznej – na boku, z ustami skierowanymi lekko ku podłozu, co zapobiega zachłyśnięciu się śliną lub wymiocinami. Należy zabezpieczyć chorego przed możliwością urazu w czasie napadu – zdjąć okulary, usunąć z ust ciała obce (np. sztuczna szczęka), podłożyć coś miękkiego pod głowę.

Nie należy przytrzymywać chorego w czasie ataku siłą, gdyż może to doprowadzić do urazów osoby przytrzymującej lub chorego. Nie należy również wkładać niczego do ust chorego (także wody i leków), gdyż grozi to zachłyśnięciem. W czasie napadu może dojść do oddania moczu. Po napadzie może wystąpić faza zaburzeń świadomości, w czasie których chory może być pobudzony. Zazwyczaj po kilku – kilkunastu minutach chory stopniowo odzyskuje świadomość. Często jest jednak senny.

Pomoc lekarska jest potrzebna, gdy: był to pierwszy napad w życiu i trwał dłużej niż 10 minut albo jeśli po napadzie wystąpiła długo trwająca gorączka, sugerująca zapalenie opon mózgowo – rdzeniowych.

Inaczej przedstawia się opieka nad chorym w czasie napadu częściowego. Nie ma całkowitej utraty świadomości, ale pacjent zazwyczaj jest płątan, zdezorientowany i wymaga umieszczenia w bezpiecznym otoczeniu.

Niekiedy konieczne jest jego przytrzymanie, np. w celu uniknięcia wyjścia chorego na ruchliwą ulicę.

Co trzeba i czego nie wolno w czasie napadu

Trzeba:

- zachować spokój
- przenieść pacjenta w bezpieczne miejsce
- ułożyć pacjenta w pozycji bezpiecznej na boku, z twarzą lekko skierowaną ku podłozu, aby umożliwić swobodny wyciek śliny,
- zabezpieczyć przed możliwością urazu: zdjąć okulary, usunąć z ust ciała obce (np. sztuczna szczęka) położyć coś miękkiego pod głowę
- asekurować w czasie napadu i pozostać z chorym do odzyskania pełnej świadomości

Nie wolno:

- podnieść pacjenta,
- krępować ruchów pacjenta,
- wkładać choremu czeokolwiek między żęby lub ust (leki, „coś do picia”)
- wkładać kluczy do rąk (dość powszechny zabobon),
- cucić, uderzając po twarzy lub polewając wodą,
- agresywnie ingerować w zachowanie chorego w czasie gdy jest on jeszcze zdezorientowany po napadzie, gdyż może to w odpowiedzi wywołać agresję.

Aktywność szkolna

Edukacja szkolna

Dzieciom chorym na padaczkę trudniej jest wykorzystać w pełni swoje możliwości edukacyjne z przyczyn medycznych i społecznych:

1. przyczyny medyczne związane są z niepożądanym działaniem leków przeciwpadaczkowych, nawracającymi napadami oraz zmianami organicznymi w mózgu zaburzającymi funkcje pamięci lub mowy.
2. Przyczyny społeczne to zaniżone oczekiwania, nadopiekuńczość, zwolnienia z zajęć szkolnych.

Pomimo tych utrudnień, należy przyjąć jako zasadę, że dzieci z padaczką powinny kontynuować normalny tok kształcenia przedszkolnego i szkolnego. Uwzględniając możliwości intelektualne dziecka, zaleca się kontynuowanie nauki w szkole z małymi przerwami na naukę indywidualną w domu, kiedy występuje szczególne nasilenie napadów padaczkowych lub występują szczególnie nasilone objawy psychiczne.

Dzieci chore na padaczkę narażone są na wyższy poziom stresu wynikający z obawy nad napadem i komentarzami rówieśników i opiekunów na jego temat. Skąd też częściej występują u nich cechy zespołu nadpobudliwości psychoruchowej, trudności w czytaniu i pisaniu oraz inne trudności w szkolne.

W razie narastających trudności szkolnych, trzeba zapewnić dziecku możliwość douczania, zorganizować odpowiednio czas na naukę, z częstymi przerwami na odpoczynek modyfikować i zmieniać sposoby przyswajania wiadomości szkolnych. Należy zapewnić dziecku prawidłową, spokojną i przyjazną atmosferę, bez wyciskania piętna nieuleczalnej choroby, skazującej na fizyczne i społeczne inwalidztwo.

Nie należy z zasady zwalniać dziecka z zajęć wychowania fizycznego (oprócz dzieci z wrażliwości na hiperwentylację) ani z zabaw i zajęć ruchowych w grupie rówieśników. Należy jedynie dbać o to, aby nie dopuszczać do nadmiernego obciążania fizycznego i psychicznego. Jeśli rozwój umysłowy dziecka oceniony w badaniu psychologicznym mieści się w granicach szerokiej normy, nic nie stoi na przeszkodzie, aby dziecko uczęszczało do szkoły publicznej.

Gdy zdarzają się napady, dziecko powinno mieć zapewnioną opiekę w drodze do szkoły i z powrotem. Należy także poinformować nauczycieli o chorobie i czynnikach prowokujących napady, przyjmowanych lekach, zwykłym czasie napadu, sposobie postępowania w razie napadu.

Należy podać numer kontaktowy do rodziców lub innej uprzednio wskazanej kompetentnej osoby. Poinformowanie nauczycieli o chorobie jest najlepszą metodą uniknięcia konfliktu i braku akceptacji dziecka w szkole.

Nie należy zbyt szybko ulegać sugestiom niektórych nauczycieli, aby zabrać dziecko ze szkoły, wdrożyć indywidualny tok nauczania w domu, czy przenieść dziecko do tzw. szkoły specjalnej. Decyzje takie powinny być podjęte po namyśle i zawsze poparte kompetentną opinią psychologa. Korzystnym rozwiązaniem w wielu przypadkach jest uczęszczanie dziecka do tzw. klas integracyjnych. Z reguły w klasach tych liczba dzieci jest mniejsza i zapewniona jest liczniejsza opieka pedagogiczna. Informacje o placówkach szkolnych, które

spełniają potrzeby dziecka z padaczką można uzyskać w wydziałach oświaty urzędów gminnych, miejskich, kuratoriach oświaty lub poradniach psychologiczno – pedagogicznych.

Gdy dziecko dorasta pojawia się problem wyboru dalszej drogi życiowej. Fakt choroby należy uwzględnić przy podejmowaniu decyzji edukacyjnych, aby nieodpowiednie przygotowanie zawodowe nie utrudniało w przyszłości wyboru zawodu.

PROCEDURY REAGOWANIA W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA WEWNĘTRZNYCH I ZEWNĘTRZNYCH ZAGROŻEŃ FIZYCZNYCH W SZKOLE

Podłożenie ładunku wybuchowego:

1. Prowadząc rozmowę z osobą informującą o podłożeniu ładunku wybuchowego zapamiętaj jak największą ilość szczegółów.
2. Zapisz natychmiast wszystkie uzyskane informacje.
3. Poinformuj niezwłocznie o otrzymaniu zgłoszenia osobę odpowiedzialną w szkole za uruchomienie procedury.
4. Po usłyszeniu sygnału o podłożeniu ładunku wybuchowego rozpocznij ewakuację zgodnie z planem ewakuacji.
5. Nie używaj telefonu komórkowego.
6. Sprawdź, jeżeli możesz, czy w klasie pozostały przedmioty, które nie należą do wyposażenia.
7. Bezwzględnie wykonuj polecenia osoby kierującej sytuacją kryzysową lub funkcjonariuszy służb.
8. W miejscu ewakuacji policz wszystkie dzieci i poinformuj osobę odpowiedzialną za kierowanie działaniami.
9. Poinformuj rodziców o miejscu odbioru dzieci i drodze dojazdu.

Podłożenie podejrzanego pakunku:

1. Odizoluj miejsce znajdowania się podejrzanego pakunku.
2. Nie dotykaj, nie otwieraj i nie przesuвай podejrzanego pakunku.
3. Okryj pakunek w przypadku stwierdzenia wydobywania się z niego innej substancji (tylko, jeżeli czas na to pozwala).
4. Poinformuj o stwierdzeniu pakunku osobę odpowiedzialną za uruchomienie procedury.
5. Po usłyszeniu sygnału rozpocznij ewakuację zgodnie z planem ewakuacji.
6. Nie używaj telefonu komórkowego.
7. Bezwzględnie wykonuj polecenia osoby kierującej sytuacją kryzysową lub funkcjonariuszy służb.
8. W miejscu ewakuacji policz wszystkie dzieci i poinformuj osobę odpowiedzialną za kierowanie działaniami.
9. Poinformuj rodziców o miejscu odbioru dzieci i drodze dojazdu.

Wtargnięcie napastnika (terrorysty) do szkoły

1. Jeżeli nie miałeś szansy na ucieczkę, ukryj się, zamknij drzwi na klucz.
2. Wycisz i uspokój uczniów.
3. Zaopiekuj się uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i uczniami, którzy potrzebują pomocy.
4. Każ bezwzględnie wyciszyć, wyłączyć telefony.
5. Poinformuj policję wysyłając informację tekstową – SMS o zaistniałej sytuacji.
6. Uspokój uczniów, zawsze zwracaj się do nich po imieniu.
7. Poinformuj napastnika o uczniach ze schorzeniami.
8. Pytaj zawsze o pozwolenie, np. gdy chcesz się zwrócić do uczniów.
9. Zawsze korzystaj z dobrej woli terrorysty.

W przypadku działań antyterrorystycznych podjętych przez policję:

1. Nie uciekaj z miejsca zdarzenia, nie wykonuj gwałtownych ruchów – możesz zostać uznany z terrorystę.
2. Nie próbuj pomagać służbom ratowniczym, dyskutować z nimi.
3. Połóż się na podłodze, trzymaj ręce z otwartymi dłońmi najlepiej na wysokość głowy.
4. Słuchaj poleceń i instrukcji grupy antyterrorystycznej, poddawaj się jej działaniom.
5. Nie trzyj oczu w przypadku użycia gazów łzawiących.
6. Pytaj o pozwolenie zaopiekowania się swoimi uczniami.
7. Odpowiadaj na pytania funkcjonariuszy.
8. Bądź przygotowany na traktowanie ciebie jako potencjalnego terrorysty dopóki twoja tożsamość nie zostanie potwierdzona.
9. Po wydaniu polecenia wyjścia – opuść pomieszczenie jak najszybciej, oddal się we wskazanym kierunku.
10. Nie zatrzymuj się dla zabrania rzeczy osobistych, zawsze istnieje ryzyko wybuchu lub pożaru.

Wypadek skażenia chemicznego lub biologicznego szkoły:

1. Zaalarmować wszystkich przebywających na terenie szkoły, a osoby przebywające na zewnątrz ewakuować do budynku szkoły przemieszczając się pod wiatr oraz poprzecznie do kierunku wiatru.
2. Natychmiast po ogłoszeniu alarmu powiadomić odpowiednie służby.
3. W budynku – szkole, zamknąć i uszczelnić okna, drzwi, otwory wentylacyjne, wyłączyć klimatyzację.
4. W miarę możliwości gromadzić podręczne środki ratownicze i odtrutki.
5. Przygotować wilgotne tampony do ochrony dróg oddechowych, na wypadek przeniknięcia środka biologicznego lub chemicznego do wnętrz pomieszczeń.
6. Powstrzymać się od picia, spożywania posiłków, palenia oraz prac wymagających dużego wysiłku.
7. Do chwili odwołania alarmu lub zarządzenia ewakuacji nie wolno opuszczać uszczelnionych pomieszczeń, przebywać w pobliżu okien i innych otworów ewakuacyjnych.
8. Oczekiwać na pojawienie się odpowiednich służb i postępować zgodnie otrzymanymi od nich wytycznymi.

Sytuacja, gdy szkoła została skażona substancją chemiczną/biologiczną, a zagrożenie zostało wykryte natychmiast lub szybko po jego pojawieniu się.

1. Nie dotykać i nie wąchać podejrzanych przedmiotów, nie sprzątać proszku, nie ścierać cieczy.
2. Aby zapobiec rozprzestrzenianiu się substancji, przykryć ją np. kocem.
3. Pozamykać okna i drzwi i wyłączyć klimatyzację, nie dopuścić do przeciągów.
4. Opuścić pomieszczenie, w którym wykryto obecność podejrzanej substancji nie wpuszczać do niego innych osób.
5. Powiadomić osobę odpowiedzialną za zarządzanie kryzysowe w szkole.
6. Zaalarmować wszystkie osoby przebywające na terenie szkoły i ewakuować je w rejon ewakuacji, przemieszczając się pod wiatr oraz poprzecznie do kierunku wiatru.
7. Natychmiast po ogłoszeniu ewakuacji powiadomić odpowiednie służby.

8. Jeśli miał miejsce kontakt z substancją , należy: umyć dokładnie ręce, zdjąć ubranie, które miało kontakt z podejrzaną substancją i włożyć do plastikowego worka.
9. Po kontakcie z substancją nie wolno: jeść, pić do czasu uzyskania zgody.
10. W budynku , do którego nastąpiła ewakuacja, zamknąć i uszczelnić okna , drzwi, otwory wentylacyjne,.
11. Sporządzić listę osób, które miały kontakt z podejrzaną substancją albo znalazły się w odległości ok. 5 m od niej. Listę przekazać policji.
12. W miarę możliwości gromadzić podręczne środki ratownicze i odtrutki.
13. Przygotować wilgotne tampony do ochrony dróg oddechowych.
14. Powstrzymać się picia, spożywania posiłków oraz prac wymagających wysiłku.
15. Oczekiwać na pojawienie się odpowiednich służb i postępować zgodnie z otrzymanymi od nich wytycznymi.

Sytuacja, gdy szkoła została skażona substancją chemiczną biologiczną, a zagrożenie zostało wykryte późno np. gdy pojawiły się objawy reakcji na substancję lub ogniska zachorowań

1. Nie dotykać i nie wahać podejrzanych przedmiotów, nie sprzątać proszku, nie ścierać cieczy.
2. Powiadomić osobę odpowiedzialną w szkole za zarządzanie kryzysowe.
3. Przykryć substancję np. kocem, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się.
4. Pozamykać okna oraz drzwi , nie dopuścić do przeciągów
5. Opuścić pomieszczenie, w którym wykryto obecność podejrzonej substancji i nie wpuszczać do niego innych osób.
6. Ogłosić alarm i wszystkich uczniów, nauczycieli, pracowników znajdujących się poza budynkiem, przebywających na terenie szkoły ewakuować do wnętrza szkoły.
7. Natychmiast po ogłoszeniu alarmu powiadomić odpowiednie służby.
8. W szkole zamknąć i uszczelnić okna, drzwi i otwory wentylacyjne, a budynek szkoły wraz ze wszystkimi obecnymi wewnątrz osobami odizolować od bezpośredniego otoczenia przygotowując się do ewentualnej kwarantanny.
9. Oczekiwać się na pojawienie się odpowiednich służb i postępować zgodnie z otrzymanymi od nich wytycznymi.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PRÓB SAMOBÓJCZYCH LUB SAMOBÓJSTWA UCZNIĄ

§ 1

Każdy pracownik szkoły (pedagogiczny i niepedagogiczny) ma obowiązek zareagowania na wszelkie sygnały o ryzyku zachowania autodestrukcyjnego u ucznia, na niepokojące zachowania uczniów mogące wskazywać na zmiany samobójcze. W przypadku zaobserwowania lub posiadania informacji, że uczeń planuje podjąć lub podjął próbę samobójczą, każdy pracownik powinien niezwłocznie poinformować o tym dyrektora.

§ 2

Postępowanie w przypadku stwierdzenia występowania u ucznia czynników wykazujących na ryzyko zachowań samobójczych:

1. Do zachowań, które powinny zaniepokoić pracowników szkoły, gdyż mogą wskazywać na zamiary samobójcze, należą:
 - a) mówienie wprost lub pośrednio o samobójstwie
 - b) pisanie listów pożegnalnych lub testamentu,
 - c) przejawianie zainteresowania tematyką śmierci, umierania,
 - d) mówienie o poczuciu beznadziejności, bezradności, braku wyjścia z sytuacji,
 - e) okaleczanie się autoagresja,
 - f) długotrwały stan smutku, przygnębienia,
 - g) pozbywanie się osobistych i ważnych dla ucznia przedmiotów,
 - h) izolowanie się, zamykanie się w sobie,
 - i) rezygnacja z zajęć, w które dotychczas był zaangażowany.
2. Każdy, kto zauważy niepokojące sygnały, zobowiązany jest zgłosić swoje obserwacje wychowawcy ucznia lub pedagogowi/psychologowi szkolnemu.
3. Po odebraniu zgłoszenia wychowawca ucznia wraz z psychologiem/pedagogiem szkolnym dokonuje diagnozy zgłoszenia oraz sytuacji szkolnej i rodzinnej ucznia.
4. Jeśli uznają, że zachodzi taka potrzeba kontaktują się z rodzicami w celu ustalenia przyczyny niepokojących zmian w zachowaniu ucznia.
5. Jeżeli wspólne ustalenia potwierdzą obawy o zagrożeniu, informacja przekazywana jest dyrektorowi szkoły.
6. Wraz z rodzicami ustalone są zasady postępowania wobec ucznia sposób i zakres kontaktów z rodzicami, a także pomoc psychoterapeutyczna na terenie szkoły lub poza nią.

§ 3

Postępowanie w przypadku posiadania informacji, że uczeń zamierza popełnić samobójstwo (informacja od samego ucznia, kolegów, rodziny, osób postronnych):

1. Pracownik, który otrzymał informację o zamiarze popełnienia samobójstwa przez ucznia, stara się natychmiast odnaleźć ucznia i powiadomić o sytuacji jego wychowawcę lub pedagoga/psychologa szkolnego.
2. Po odnalezieniu ucznia nie pozostawiają ucznia samego, lecz próbują przeprowadzić go w ustronne, bezpieczne miejsce.
3. Informację o zaistniałej sytuacji dyrektora szkoły.
4. Po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia informują o zaistniałej sytuacji rodziców ucznia.
5. Przekazują dziecko pod opiekę rodziców/prawnych opiekunów, a jeżeli przyczyną zagrożenia jest sytuacja domowa ucznia odpowiednim instytucjom.

6. Uczeń powinien natychmiast zostać objęty indywidualną opieką psychologiczną i psychoterapeutyczną .
7. Jeśli uznają, że zachodzi taka potrzeba, wskazują rodzicom konieczność skontaktowania się z psychiatrą.

§ 4

Postępowanie w przypadku podjęcia przez ucznia próby samobójczej na terenie szkoły:

1. Pracownik, po otrzymaniu informacji o próbie samobójczej ucznia, stara się natychmiast go odnaleźć.
2. Po odnalezieniu ucznia ustala i potwierdza rodzaj zdarzenia, nie pozostawia ucznia samego.
3. Usuwa przedmioty umożliwiające ponowienie próby.
4. Stara się dyskretnie przeprowadzić ucznia w bezpieczne, ustronne miejsce.
5. Jeśli zachodzi taka potrzeba , udziela pierwszej pomocy przedmedycznej.
6. Jeżeli zachodzi taka potrzeba , wzywa pielęgniarkę szkolną lub pogotowie ratunkowe, policję.
7. Jeśli to możliwe, powinien zadbać aby interwencja służb przebiegła dyskretnie.
8. Kiedy pojawi się taka możliwość, powiadamia lub zleca powiadomienie o zdarzeniu dyrektora szkoły.
9. Dyrektor szkoły niezwłocznie zawiadamia rodziców/opiekunów prawnych ucznia.
10. O próbie samobójczej dyrektor informuje radę pedagogiczną pod rygorem tajemnicy służbowej, w celu podjęcia wspólnych działań oraz obserwacji zachowania ucznia po jego powrocie do szkoły przez wszystkich nauczycieli .
11. Pedagog/psycholog szkolny planuje dalszą strategię postępowania w oparciu o zalecenia specjalisty (psychiatry), które ma na celu zapewnienie uczniowi bezpieczeństwa w szkole, a także atmosfery życzliwości i wsparcia .Ponadto przekazuje rodzicom informację o możliwościach uzyskania pomocy psychologiczno-pedagogicznej poza szkołą.

§ 5

Postępowanie w przypadku podjęcia przez ucznia próby samobójczej poza terenem szkoły:

1. Jeśli próba samobójcza ma miejsce poza szkołą, a rodzic poinformował o zajściu szkołę, dyrektor szkoły lub pedagog szkolny przekazuje rodzicom informację dotyczące pomocy psychologiczno – pedagogicznej .
2. O próbie samobójczej dyrektor informuje radę pedagogiczną pod rygorem tajemnicy służbowej, w celu podjęcia wspólnych działań oraz obserwacji zachowania ucznia po jego powrocie do szkoły przez wszystkich nauczycieli.
3. Pedagog/psycholog szkolny planuje dalszą strategię postępowania w oparciu o zalecenia specjalisty (psychiatry), które ma na celu zapewnienie uczniowi bezpieczeństwa w szkole, a także atmosfery życzliwości i wsparcia. Ponadto przekazuje rodzicom informację o możliwościach uzyskania pomocy psychologiczno-pedagogicznej poza szkołą.

§ 6

Postępowanie w przypadku śmierci samobójczej ucznia:

1. W przypadku śmierci ucznia w wyniku samobójstwa dyrektor szkoły informuje organ prowadzący i nadzorujący szkołę o zaistniałej sytuacji.
2. Pedagog/psycholog szkolny oraz wychowawcy udzielają pomocy psychologiczno-pedagogicznej innym uczniom szkoły.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY SZKOŁA OTRZYMUJE INFORMACJĘ O NIEBEZPIECZNYCH ZACHOWANIACH UCZNIA (UŻYWKI, UDZIAŁ W GRUPACH PRZESTĘPCZYCH, NIERZĄD, CZYNY PRZESTĘPCZE) ŚWIADCZĄCYCH O ZAGROŻENIU DEMORALIZACJĄ

Wychowawca podejmuje następujące działania :

1. Informuję o fakcie pedagoga , psychologa i dyrektora szkoły.
2. Wzywa do szkoły rodziców/opiekunów prawnych ucznia i przekazuje im informację.
3. Przeprowadza rozmowę z uczniem w obecności rodziców, zobowiązuje go do zaniechania negatywnego postępowania.
4. Zaleca rodzicom szczególny nadzór nad dzieckiem.
5. Zobowiązuje rodziców do częstych kontaktów ze szkołą.
6. Uczeń zostaje objęty pomocą psychologiczno-pedagogicznej na terenie szkoły.
7. Szkoła pomaga rodzicom w kontakcie z instytucjami wspierającymi pracę wychowawczą rodziny (o ile rodzice zgłoszą taką potrzebę).

W przypadku nie podjęcia przez rodziców współpracy z wychowawcą i powtarzania się niepokojących faktów szkoła występuje do Sądu Rodzinnego lub kontaktuje się z Policją.

PROCEDURA ODMOWY PRZEKAZANIA DZIECKA RODZICOM/PRAWNYM OPIEKUNOM

Nauczyciel może mówić przekazania dziecka rodzicom/prawnym opiekunom w przypadku:

1. Rodzic jest pobawiony władzy rodzicielskiej prawomocnym wyrokiem sądu – oryginał wyroku został okazany dyrektorowi szkoły a kopia znajduje się w odpowiedniej dokumentacji szkoły.
2. Na pisemną prośbę jednego z rodziców, jeśli drugi rodzic ma ograniczoną władzę rodzicielską (po okazaniu dyrektorowi szkoły oryginału prawomocnego wyroku sądu) - pisemną prośbę rodzica przechowuje wychowawca, kopia prawomocnego wyroku sądu znajduje się w odpowiedniej dokumentacji szkoły.
3. Podejrzenia przebywania rodzica/opiekuna pod wpływem alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających.
4. Innej sytuacji stwarzającej bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa dziecka.

Nauczyciel zobowiązany jest:

1. Poinformować rodzica, o przyczynie odmowy przekazania dziecka.
2. Wezwać rodzica do niezwłocznego opuszczenia terenu szkoły.
3. Niezwłocznie poinformować drugiego rodzica/opiekuna o zaistniałej sytuacji i ustalić dalsze postępowania (osobę i tryb zaistniałej sytuacji).
4. Poinformować dyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji.
5. W sytuacji podejrzenia przebywania rodzica/opiekuna pod wpływem alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających – powiadomić Policję.
6. Postępowanie zgodnie ze wskazówkami Policji.
7. Sporządzić notatkę opisującą zaistniałą sytuację.

PROCEDURA ZWALNIANIA UCZNIĄ Z LEKCJI

1. Rodzice/prawni opiekunowie mają prawo zwolnić ucznia z zajęć lekcyjnych (jednej lub kilku lekcji) na podstawie pisemnego zwolnienia w wyjątkowych sytuacjach – poprzez dziennik elektroniczny lub mailowo .Zwolnienie powinno zawierać formułę:

Oświadczam , że biorę pełną odpowiedzialność za powrót dziecka do domu; czytelny podpis i datę. Dopuszcza się także osobiste zwolnienie dziecka u wychowawcy klasy, lub dyrektora. Nauczyciel zaznacza nieobecność ucznia w dzienniku lekcyjnym a wychowawca usprawiedliwia nieobecność na podstawie pisemnego zwolnienia rodziców/opiekunów ucznia.

W przypadku braku zwolnienia osobistego lub pisemnego oświadczenia rodziców/opiekunów, uczeń nie może opuścić budynku szkoły.

1. Uczeń może być zwolniony z zajęć lekcyjnych z powodu złego samopoczucia, choroby.
2. Uczeń zgłasza nauczycielowi złe samopoczucie.
3. Nauczyciel wysyła ucznia pod opieką osoby dorosłej do pielęgniarki szkolnej (jeśli jest w szkole), informuje wychowawcę.
4. Wychowawca, nauczyciel, lub pielęgniarka informuje rodziców/opiekunów o złym samopoczuciu dziecka.
5. Rodzice/opiekunowie w porozumieniu z wychowawcą lub nauczycielem podejmują decyzję o ewentualnym wcześniejszym odebraniu dziecka ze szkoły.
6. W uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach (w porozumieniu z rodzicami/opiekunami ucznia) może zapasć decyzja o wezwaniu Pogotowia Ratunkowego .

Rodzice osobiście (bez względu na wiek dziecka) odbierają wcześniej dziecko zgłaszające złe samopoczucie ,lub wskazują osobę upoważnioną, która odbierze dziecko ze szkoły.

1. Jeśli uczeń jest nieobecny na zajęciach z przyczyn wynikających z działalności na rzecz szkoły, np.:
 - a) przygotowywanie się do akademii lub innych uroczystości szkolnych za zgodą nauczyciela,
 - b) udział w uroczystościach szkolnych , konkursach , olimpiadach , zawodach sportowych itp.
 - c) wykonywanie prac na rzecz szkoły lub środowiska , wpisuje mu się nieobecność usprawiedliwioną , która nie ma wpływu na frekwencję ucznia i klasy.
2. W takiej sytuacji należy zwolnić ucznia ustnie lub przez wywieszenie kartki na tablicy ogłoszeń w pokoju nauczycielskim. Zwolnienia dokonuje nauczyciel organizujący konkurs, zawody, akademię, itp. **Uczeń pozostaje pod opieką nauczyciela zwalniającego do momentu powrotu na zajęcia lekcyjne.**

PROCEDURA UDZIELANIA PIERWSZEJ POMOCY PRZEDMEDYCZNEJ

Udzielanie pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach obowiązkiem każdego (art.162 Kodeksu Karnego)

1. Wzywający (sobą będąca bezpośrednim świadkiem zdarzenia) pogotowie ratunkowe jest zobowiązany udzielić pracownikowi pogotowia ratunkowego wszelkich informacji niezbędnych do udzielenia pierwszej pomocy poszkodowanemu, a także postępowania zgodnie z instrukcjami wydanymi przez lekarza, ratownika lub dyspozytora pogotowia ratunkowego.
2. Pracownik szkoły będący świadkiem zdarzenia lub pracownik, który je zauważył, jest zobowiązany: zachować spokój, nie dopuścić do powstania paniki, zabezpieczyć miejsce wypadku i w razie konieczności wyprowadzić pozostałych uczniów z miejsca zagrożenia, a jeśli nie ma możliwości zrobienia tego osobiście, powinien wezwać osobę, która wykona te czynności.
3. Pierwszej pomoc przedlekarskiej w sytuacji wymagającej nagłego działania poszkodowanemu udziela nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który zauważył wypadek lub jest świadkiem zdarzenia.
4. Osoba udzielająca pierwszej pomocy przedlekarskiej powinna udzielić tej pomocy zgodnie z przyjętymi zasadami udzielania pierwszej pomocy, dbając o intymność poszkodowanego a także bezpieczeństwo własne i pozostałych uczestników zdarzenia.
5. Czynności podjęte w ramach udzielania pierwszej pomocy powinny być wykonywane do czasu podjęcia czynności kwalifikowanej pierwszej pomocy przez przybyłego na miejsce zdarzenia ratownika lub też do czasu rozpoczęcia medycznych czynności ratunkowych przez przybyły na miejsce zdarzenia zespół ratownictwa medycznego.
6. Do czasu przybycia pogotowia ratunkowego do obowiązków udzielającego pierwszej pomocy przedlekarskiej należy w szczególności wykonywanie w razie konieczności opatrunku, ułożenie poszkodowanego w bezpiecznej pozycji wykonanie resuscytacji krążeniowo-oddechowej niedopuszczenie do sytuacji zagrożenia życia.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK WYSTĄPIENIA PRZYPADKÓW PEDOFILII W SZKOLE

1. Powiadomić dyrektora, wicedyrektora lub pedagoga szkoły.
2. W przypadku pojawienia się osób obcych, zaczepiających uczniów, należy powiadomić policję.
3. Dyrektor informuje pracowników o stwierdzonym zagrożeniu.
4. Wychowawcy klas, nauczyciele, pedagog winni podjąć działania profilaktyczne wśród uczniów w celu wskazania potencjalnego zagrożenia oraz wskazania możliwych form przekazania informacji o osobach, które mogą stwarzać zagrożenie.
5. W przypadku, gdy uczeń był molestowany bezzwłocznie powinni być powiadomieni rodzice/prawni opiekunowie oraz policja w celu przeprowadzenia czynności sprawdzających, które umożliwią ustalenie sprawcy molestowania.
6. Wychowawca lub pedagog przeprowadza indywidualną rozmowę z uczniem, w obecności rodziców ustala przyczyny i okoliczności zdarzenia.
7. Wychowawca lub pedagog przeprowadza rozmowę z rodzicami ucznia na temat zdarzenia.
8. Dyrektor szkoły w porozumieniu z rodzicami ustali działania z udziałem psychologa lub pedagoga w celu zapewnienia opieki nad uczniem.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK WYSTĄPIENIA PRZYPADKÓW ROZPOWSZECHNIANIA PORNOGRAFII W SZKOLE PRZEZ UCZNIĄ

1. W przypadku powzięcia przez nauczyciela/ rodzica informacji o rozpowszechnianiu przez ucznia pornografii w Internecie, w szkole należy bezzwłocznie powiadomić dyrektora szkoły oraz administratora o zaistniałym zdarzeniu.
2. W przypadku, gdy uczeń przekazuje informację o osobach, które pokazywały materiały pornograficzne, konieczne jest zapewnienie anonimowości w celu uniknięcia ewentualnych konsekwencji, które mogą być związane z przemocą skierowaną wobec tego ucznia przez sprawców zdarzenia.
3. Dyrektor szkoły winien przekazać informację o stwierdzonym zagrożeniu pracownikom szkoły.
4. Wychowawca klasy i pedagog szkolny winien podjąć działania profilaktyczne wśród uczniów w celu wskazania zagrożeń, jakie niesie za sobą upublicznianie materiałów o charakterze pornograficznym oraz wskazania możliwych konsekwencji tego typu działań.
5. Dyrektor winien wezwać do szkoły rodziców/prawnych opiekunów ucznia, który rozpowszechnił materiały pornograficzne.
6. Wychowawca lub pedagog szkolny winien przeprowadzić rozmowę z rodzicami ucznia sprawcy na temat zdarzenia.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK WYSTĄPIENIA PRZYPADKÓW PROSTYTUCJI W SZKOLE LUB WŚRÓD UCZNIÓW

1. W przypadku otrzymania informacji o sytuacji, w której uczeń był świadkiem czynności mogących mieć znamiona prostytucji, nauczyciel/pracownik przyjmujący zawiadomienie powinien powiadomić o zaistniałej sytuacji dyrektor szkoły.
2. W przypadku uzyskania informacji, że uczeń, który nie ukończył 18 lat, uprawia nierząd, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji, nauczyciel powiadamia wychowawcę klasy, który powinien wezwać do szkoły rodziców.
3. W przypadku stwierdzenia przez pracownika /nauczyciela, że uczeń świadomie lub nie, dopuszczał się czynności, które mogłyby być uznane za prostytuowanie się, powinien wezwać do szkoły rodziców ucznia.
4. Wychowawca winien przeprowadzić rozmowę z rodzicami oraz z uczniem, w ich obecności. W przypadku potwierdzenia informacji, zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców do szczególnego nadzoru nad dzieckiem.
5. Jeżeli rodzice ucznia odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, dyrektor szkoły winien pisemnie powiadomić o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub Policję.
6. W sytuacji, gdy szkoła wykorzystwała dostępne środki oddziaływań wychowawczych, a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor szkoły powinien powiadomić sąd rodzinny lub Policję.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA PRZYPADKÓW NIEPOKOJĄCYCH ZACHOWAŃ SEKSUALNYCH UCZNIÓW W SZKOLE

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły powinien powiadomić wychowawcę klasy lub pedagoga szkolnego o przypadkach niepokojących zachowań seksualnych uczniów w szkole, a jeżeli jest ich świadkiem żąda zaprzestania czynności i podejmuje z nim rozmowę wychowawczą.
2. W przypadku, gdy uczeń przekazuje nauczycielowi informację o niepokojących zachowaniach seksualnych, konieczne jest zapewnienie anonimowości w celu uniknięcia ewentualnych konsekwencji, które mogą być związane z przemocą skierowaną wobec tego ucznia przez uczniów, którzy brali czynny udział w tego typu zachowaniach.
3. Wychowawca lub pedagog przeprowadza rozmowę z uczniem oraz informuje o zdarzeniu rodziców ucznia.
4. Jeżeli przeprowadzone rozmowy z uczniem nie są wystarczające dla zmiany jego zachowań wychowawca lub pedagog szkolny przekazuje informację o zachowaniu ich dziecka, zobowiązując ich jednocześnie do szczególnego nadzoru nad nim.
5. Wychowawca może wezwać rodziców ucznia do szkoły i przeprowadzić rozmowę z uczniem w ich obecności oraz ustalić z nimi dalsze wspólne postępowanie z dzieckiem.
6. W sytuacji kiedy rodzice odmawiają współpracy, gdy szkoła wykorzysta dostępne jej metody oddziaływań wychowawczych i nie przynoszą one spodziewanych efektów, a zachowanie ucznia wskazuje na znaczny stopień demoralizacji dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji Sąd Wydział Rodzinny i Nieletnich lub Policję.
7. Gdy zachowanie ucznia może świadczyć o popełnieniu przez niego przestępstwa np. gwałtu pedagog w porozumieniu z dyrektorem szkoły po uprzednim powiadomieniu o zajściu rodziców, zawiadamia najbliższą jednostkę Policji. Pedagog całe zdarzenie dokumentuje.

PROCEDURA REAGOWANIA - ZAGROŻENIA DLA ZDROWIA DZIECI W ZWIĄZKU Z NADMIERNYM KORZYSTANIEM Z INTERNETU

1. Przyjęcie zgłoszenia i ustalenie okoliczności zdarzenia przez wychowawcę klasy lub pedagoga szkolnego.
2. Opis okoliczności, analiza, zabezpieczenie dowodów, wychowawca lub pedagog szkolny.
3. Osoba, której problem dotyczy, zostaje otoczona opieką przez pedagoga szkolnego.
4. Jeśli świadkami problemu są rówieśnicy dziecka, należy im w rozmowie zwrócić uwagę na negatywne aspekty nadmiernego korzystania z zasobów Internetu oraz zaapelować o codzienne wsparcie dla dziecka dotkniętego problemem, a także informowanie wychowawcy w przypadku wystąpienia kolejnych przypadków u innych dzieci.
5. W przypadku zdiagnozowania przez psychologa zaawansowanego uzależnienia od korzystania z zasobów Internetu dziecko powinno zostać skierowane przez szkołę do placówki specjalistycznej.

PROCEDURA REAGOWANIA - NAWIĄZYWANIE NIEBEZPIECZNYCH KONTAKTÓW W INTERNECIE – UWODZENIE, ZAGROŻENIE PEDOFILIA

1. Zgłoszenie do pedagoga szkolnego lub wychowawcy i ustalenie okoliczności zdarzenia.
2. Pedagog lub wychowawca zabezpiecza w formie elektronicznej dowody działania dorosłego sprawcy uwiedzenia.
3. Identyfikacja sprawcy (-ów) przez organy ścigania. Nie należy podejmować aktywności zmierzających bezpośrednio do kontaktów ze sprawcą.
4. Otoczenie ofiary pomocą psychologiczno-pedagogiczną we współpracy szkoły z rodzicami. Jeśli zgłaszającym był rówieśnik ofiary należy również objąć go opieką psychologiczno-pedagogiczną.
5. W przypadku uwiedzenia dziecka do lat 15 - obowiązkiem szkoły jest powiadomienie Policji lub sądu rodzinnego.

PROCEURA REAGOWANIA - SEKSTING, PROWOKACYJNE ZACHOWANIA I AKTYWNOŚĆ SEKSUALNA JAKO ŹRÓDŁO DOCHODU OSÓB NIELETNICH

1. Zgłoszenie do pedagoga szkolnego lub wychowawcy i ustalenie okoliczności zdarzenia.
2. Pedagog lub wychowawca zabezpiecza w formie elektronicznej dowody materiałów o charakterze seksualnym. Należy przy tym przestrzegać zasad dyskrecji, szczególnie w środowisku rówieśniczym ofiary.
3. Zidentyfikowani małoletni sprawcy sekstingu winni zostać wezwani do dyrekcji szkoły, gdzie zostaną im przedstawione dowody ich aktywności.
4. Niezależnie od zakresu negatywnych zachowań i działań wszyscy sprawcy powinni otrzymać wsparcie pedagogiczne i psychologiczne. Konieczne są także rozmowy ze sprawcami w obecności ich rodziców zaproszonych do szkoły.
5. Jeśli przypadek sekstingu zostanie upowszechniony w środowisku rówieśniczym np. poprzez przesłanie MMS do uczniów tej szkoły, klasy na portalu społecznościowym, należy podjąć działania wychowawcze, uświadamiające negatywne aspekty moralne sekstingu oraz narażanie się na dotkliwe kary.
6. W przypadku publikacji lub upowszechniania zdjęć o charakterze pornografii dziecięcej dyrekcja szkoły zobowiązana jest do powiadomienia o tym zdarzeniu Policji lub sądu rodzinnego.
7. Kontakt ofiar z placówkami specjalistycznymi może okazać się konieczny w indywidualnych przypadkach. O skierowaniu do nich decyzję powinien podjąć pedagog szkolny wspólnie z rodzicami.

PROCEDURA REAGOWANIA - BEZKRYTYCZNA WIARA W TREŚCI ZAMIESZCZONE W INTERNECIE, NIEUMIEJĘTNOŚĆ ODRÓŻNIENIA TREŚCI PRAWDZIWYCH OD NIEPRAWDZIWYCH

1. Uczniowie nie umiejący odróżnić prawdy od fałszu informacji publikowanych w Internecie winni być identyfikowani przez nauczycieli i wychowawców w trakcie lekcji wszystkich przedmiotów.
2. Każda nieprawdziwa informacja zaczerpnięta z Internetu podczas zajęć w szkole lub w zadaniach domowych winna być zauważona przez nauczyciela przeanalizowana i sprostowana. Przypadki spektakularne powinny być archiwizowane przez nauczycieli.
3. Wystarczającą reakcją jest opublikowanie sprostowania nieprawdziwych informacji.